

informator

Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Temple Expiatori
de la Sagrada Família

str. 44

Jan Kasprowicz
„W Sobotę Rezurekcyjną”

*Wyszedł ci sobie Pan Jezus
 We Wielkanocną Sobotę,
 Kłaniało mu się po drodze
 Schodzące słońce złote.(...)*

*Idzie na rezurekcję,
 Rozgląda się dookoła,
 A gdzie li wzrok jego padnie,
 Śmieje się trawa wesoła. (...)*

*Nagle przystaje Pan Jezus
 I omal ze śmiechu nie pęka:
 „Po co – powiada – przy drodze
 Ta głązna Boża Męka?”(...)*

*Po co te godła śmierci?
 Odpowiedź wam się kłania
 Jasna: gdzie nie ma śmierci,
 Nie może być zmartwychwstania.*

*Dał się przekonać Pan Jezus
 Zwykłemu dziadowinie,
 Dlatego od lat już tak dawnych
 Przy drogach na krzyżach ginie.(...)*

*Radosnego świętowania
 i udanego wypoczynku
 w czas Wielkanocy*
 życzy Rada ŚIOIIB

**SZANOWNI CZYTELNICY,
 KOLEŻANKI I KOLEDZY**

Tworzenie i wdrażanie, w czasie minionych kadencji, struktur organizacyjnych Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, stanowiło podstawę do wypełnienia obowiązków wynikających z Ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów. **Pozwoliło - co ważniejsze - na uruchomienie działań dla potrzeb członków Izby, które winny być kontynuowane i rozwijane.**

Z istotnych zadań przyjętych przez Zjazdy ŚIOIIB obecnej kadencji wymienię:

- budowanie silnego zaplecza doradczego w zakresie: prawnym, ekonomicznym i asekuracyjnym (ubezpieczenia),
- pomoc członkom Izby w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych, dla zapewnienia właściwych warunków wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- praca na rzecz integracji środowiska i działań pomocowych.

Wykorzystanie własnej siedziby w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b, stwarza warunki by Izba była centrum kształtowania, rozwijania i wymiany myśli technicznej poprzez zorganizowanie: biblioteki specjalistycznej z czytelnią, pomieszczeń na nowoczesne szkolenia e-learningowe, miejsca dostępu do norm oraz daje możliwość bezpośrednich spotkań integrujących środowisko inżynierskie (spotkania członkowskie).

W poprzednim numerze *Informatora* wspomniałem, iż w preliminarzu tegorocznego budżetu przewidziano środki finansowe na przedsięwzięcia dla potrzeb członków Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Spełniając oczekiwania rozpoczynamy od niżej wymienionych neodpłatnych wykładów:

1. Uwarunkowania prawne pracy członków ŚIOIIB pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.
2. Projektowanie i realizacja inwestycji na terenach górniczych - zadania i odpowiedzialność osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.
3. Ubezpieczenia osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.

Wykłady poprzedzone zostaną ankietą skierowaną do wszystkich członków ŚIOIIB - wkładka do niniejszego *Informatora*, drogą e-mailową i stroną internetową.

W zależności od uzyskanych wyników, zakłada się, iż zajęcia odbywać się będą w miejscach (placówkach) i terminach dogodnych dla zainteresowanych.

Łącząc pozdrowienia zachęcam do współpracy.

Franciszek Buszka
 Przewodniczący Rady ŚIOIIB

SPIS TREŚCI

■ Życzenia świąteczne	2
■ Słowo Przewodniczącego ŚIOIB	3
■ Spis treści, kalendarium	4
■ Rzecznik prasowy	5
■ Buduje się:	6
• Budowa A1	
• Obwodnica Pszczyny	
• Kościół w Koziegłowych	
• AJD Częstochowa	
■ Sprawozdania organów i komisji za 2012 rok ..	10
■ Realizacja wniosków z XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIB	21
■ Spotkanie w I Obwodzie Bielsko - Biała	24
■ Jesienna sesja egzaminacyjna na uprawnienie budowlane	25
■ „Oni tworzyli Izbę...” - wywiad ze Stefanem Wójcikiem	26
■ Nasza historia... ..	28
■ Nasze podróże	30
■ Osobowość Budownictwa Śląskiego - prof. Włodzimierz Starosolski	36
■ Mała Elektrownia Wodna	40
■ Budowle świata	44
■ Jurajski Produkt Roku	48
■ Ogłoszenia o szkoleniach	51
■ Relacja z zawodów narciarskich na Górze Żar ..	52
■ I Mistrzostwa Polski PIIB w Brydżu Sportowym	54
■ Ogłoszenie o biegu w Częstochowie, Zawody pływackie	56
■ Ogłoszenie o rejsie, ogłoszenie o wycieczce ..	57
■ Rehabilitacja naszego kolegi A jednak miał rację	58
■ Odeszli... ..	59

AUTOR FOTO Z OKŁADKI:

Maria Świerczyńska

KALENDARIUM WYDARZEŃ

02.01.2013	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady ŚIOIB w Katowicach.
03.01.2013	Kontrola działalności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przeprowadzona przez zespół kontrolny Okręgowej Komisji Rewizyjnej.
07.01.2013	Kontrola Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej przeprowadzona przez zespół kontrolny Okręgowej Komisji Rewizyjnej.
08.01.2013	Posiedzenie Zespołu Redakcyjnego Informatora i Rady Programowej.
09.01.2013	Posiedzenie Forum Młodych ŚIOIB.
09.01.2013	Posiedzenie Prezydium Krajowej Rady PIIB. Radę ŚIOIB reprezentowali Stefan Czarniecki i Waldemar Szleper – KROZ.
10.01.2013	Uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które zdały egzamin w jesiennej sesji w 2012 roku.
10.01.2013	Rozprawa Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego – rozpatrzenie sprawy odpowiedzialności zawodowej autora opinii technicznej.
14.01.2012	Posiedzenie Regionalnego Częstochowskiego Klastra Budownictwa i Infrastruktury „BUDOSFERA”. Radę ŚIOIB reprezentowali wiceprzewodniczący Dorota Przybyła i Waldemar Szleper.
15.01.2013	Posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej z udziałem przewodniczących Okręgowych Komisji Rewizyjnych. Ze ŚIOIB udział wziął przewodniczący OKR - Edmund Janic.
15.01.2013	II edycja ogólnopolska Konferencji „Problemy techniczno-prawne utrzymania obiektów budowlanych”, organizowana przez GINB w Warszawie. ŚIOIB reprezentowali: Dorota Przybyła, Czesława Bella, Jerzy Dzierżewicz.
16.01.2012	Posiedzenie Komisji Pomocy Finansowej.
17-18.01.2013	Kontrola działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej przeprowadzona przez zespół kontrolny Okręgowej Komisji Rewizyjnej.
17.01.2013	Posiedzenie Prezydium Rady ŚIOIB.
19.01.2013	XXI Gala wręczenia Laurów Umiejętności i Kompetencji Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach - Dom Muzyki i Tańca w Zabrze
20.01.2013	Uroczysta msza święta w krypcie Katedry Chrystusa Króla w Katowicach w intencji środowisk gospodarczych.
01.02.2013	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady ŚIOIB w Katowicach.
05.02.2013	Posiedzenie Zespołu ds. modernizacji nowe siedziby.
08-09.02.2013	V Seminarium Budowlane w Ustroniu, organizowane przez Śląską Izbę Budownictwa, ŚIOIB, PZiTb Oddział w Katowicach.
18.02.2013	Posiedzenie Prezydium Komisji Współpracy z Zagranicą
21.02.2013	Posiedzenie Prezydium Rady ŚIOIB.
21.02.2013	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady ŚIOIB w Katowicach.
28.02.2013	Nadzwyczajne posiedzenie Rady ŚIOIB.

KOLEŻANKI I KOLEDZY

Izba nasza wchodzi w jedenasty rok istnienia, a my wchodzimy w 2 rok wydawania „nowego” Informatora i wprowadzamy nowe trzy cykle „Oni też tworzyli Izbę...”, „Nasza historia” i „Budowle świata”.

W Monografii wydanej z okazji jubileuszu naszego dziesięciolecia oraz w specjalnym jubileuszowym wydaniu Informatora, prezentowane były wspomnienia i sylwetki kolegów, którzy tworzyli naszą Izbę. Nie udało się w tych dwóch wydawnictwach przedstawić wszystkich, którzy na to zasłużyli. W tym i w kilku najbliższych numerach zaprezentujemy ich sylwetki w cyklu „Oni też tworzyli Izbę...”

„Nasza historia”... nie chcemy pisać o najnowszej historii dotyczącej naszej Izby, ale o historii dotyczącej inżynierów budownictwa sprzed wielu lat. Tylko nieliczni z Was pewnie wiedzą, że już w 1881 roku półmiesięcznik „Inżynierja i Budownictwo” z inicjatywy Zarządu Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie zamieścił odezwę kierowaną do *inżynierów, techników i architektów krajowych*, nawiązującą do zorganizowania zjazdu naukowego polskich techników. W następnych numerach Informatora przekonacie się, jak aktualne mogą być teksty pisane 130 lat temu.

W cyklu „Budowle świata” będziemy przedstawiać najciekawsze pod względem konstrukcyjnym lub architektonicznym budynki i budowle, wybudowane wieki temu i również te wybudowane w ostatnich latach. Zaczynamy od arcydzieła sztuki, znanej wszystkim świątyni Sagrada Familia w Barcelonie. Zachęcamy do udziału w tym cyklu. Każdy z Was w czasie swoich podróży ogląda wiele niezwykłych budowli czy budynków. Zapraszamy, przesyłajcie materiały. Udostępniamy Wam nasze łamy.

Roman Karwowski
Przewodniczący Rady Programowej

W poprzednim numerze pod relacją z rejsu do Chorwacji zamieściliśmy błędny podpis autora. Autorem był Jerzy Dzierżewicz, a nie Zbigniew Dzierżewicz. Kolegów przepraszamy.

Buduje się...

ŚLĄSK

Nowe 10 km A1 do granicy

wym w ciągu autostrady w miejscowości Mszana (w obrębie węzła). Na moście w Mszanie wykonawca prowadzi działania naprawcze zgodnie z wydaną decyzją ŚWINB, która precyzuje konieczny do wykonania zakres robót oraz termin zakończenia prac.

W związku z tym, iż po stronie czeskiej autostrada D1 jest już gotowa, a na północ od węzła „Świerklany” kierowcy używają autostradę A1 już od dawna, podjęto decyzję o tymczasowym połączeniu ciągu autostradowego poprzez wprowadzenie objazdu drogami wojewódzkimi pomiędzy węzłami „Świerklany” i „Mszana”. Aby przejazd pomiędzy tymi węzłami był jak najbardziej komfortowy, Wykonawca odcinka A1 Świerklany - Gorzycezyki wykonał remont nawierzchni dróg DW 930 i DW 933 w zakresie uzgodnionym przez Zarząd

Dróg Wojewódzkich w Katowicach. Remont dróg wojewódzkich oraz wdrożenie tymczasowej organizacji ruchu realizowane są na koszt własny wykonawcy autostrady A1. Z uwagi na brak możliwości pełnego wykorzystania węzła „Mszana” i konieczność prowadzenia ruchu dwukierunkowo tylko jedną łącznicą, ruch na odcinku Bohumin – Granica Państwa – węzeł „Mszana” – przejazd drogami wojewódzkimi do węzła „Świerklany”, odbywa się tylko dla pojazdów do 3,5 tony.

Od 30 listopada kierowcy samochodów osobowych mogą korzystać z autostrady A1 na odcinku Świerklany – Gorzycezyki. Między węzłami „Świerklany” i „Mszana” korzystamy z objazdów drogami wojewódzkimi 932, 930 i 933, natomiast na węzle „Mszana” wjeżdżamy na gotowy odcinek A1 prowadzący do granicy i dalej na południe Europy.

Budowa autostrady A1 na odcinku od granicy państwa z Republiką Czeską do Świerklan została ukończona, poza jednym obiektem mosto-

PSZCZYNA

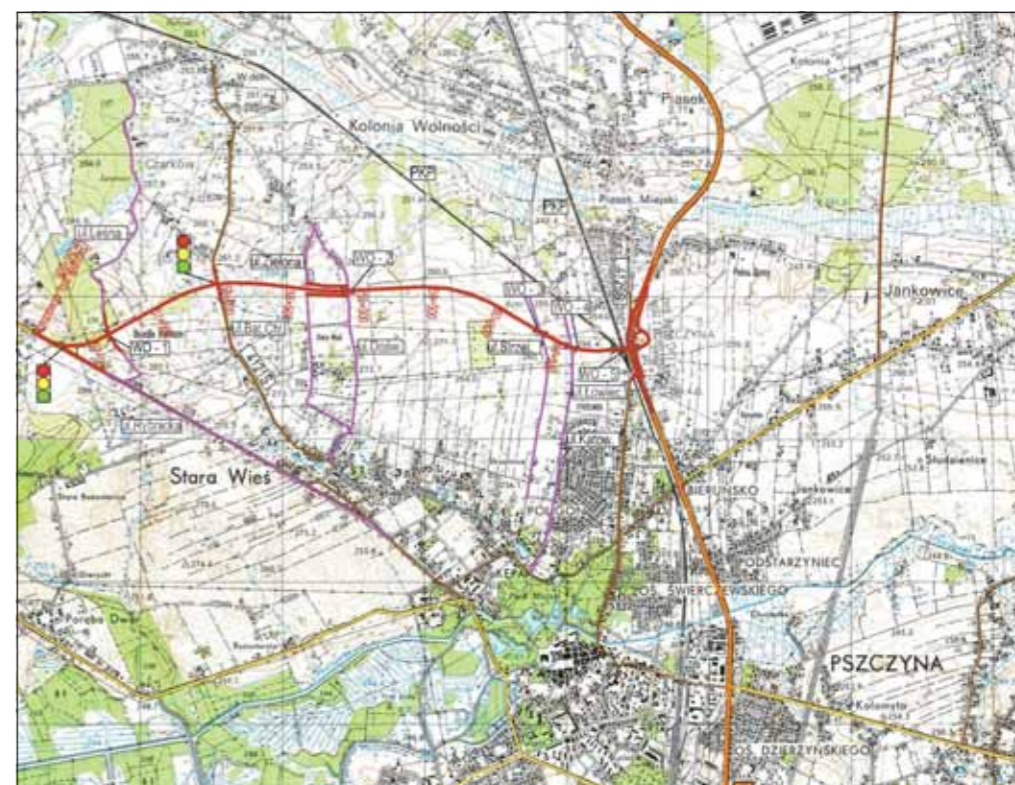
Północna obwodnica Pszczyny

Przez wiele lat mieszkańcy ulic: Bieruńskiej, Chopina oraz Szymanowskiego w Pszczynie przeżywali horror z powodu intensywnego ruchu ciężkiego taboru samochodowego na trasie Oświęcim - Żory. Ponadto liczne korki na DK 1 spowodowane zamykaniami często zaporami na trasie kolejowej biegnącej równoległe do drogi były przyczyną utrudnień ruchu w tej części miasta.

Investor:

Zarząd Dróg Wojewódzkich w Katowicach - po pokonaniu licznych odwołań - przygotował do realizacji „północną obwodnicę Pszczyny”, prowadzoną od drogi krajowej DK 1 do drogi wojewódzkiej DW 935 przez tereny od strony Piasku do gminy Suszec. Będzie to droga jednojezdniowa (typu D), o łącznej długości ponad 4 km. Planowany koszt budowy ma wynieść prawie 106,9 mln zł.

W wyniku przetargu wykonawcą drogi została wybrana firma STRABAG Sp. z o.o., natomiast wykonawcą węzła na DK 1 - firma Mota Engil SA. Prace budowlane rozpoczęto wiosną 2011 roku

od węzła drogowego na DK 1, powodując na niej utrudnienia w ruchu. Obecnie węzeł ten łącznie z przejazdem górą nad torami PKP jest znacznie zaawansowany.

Kierownikiem budowy części drogowej jest mgr inż. Janusz Drapała (Strabag Sp. z o.o.), a węzła drogowego - mgr inż. Wojciech Ciepka (Mota Engil SA); nad prawidłowością realizacji inwestycji czuwa inspektor nadzoru mgr inż. Marian Potępa z firmy MP Mosty Sp. z o.o.

W ramach węzła drogowego na DK1 zrealizowano przejście górą nad linią kolejową Katowice - Zwardoń oraz Pszczyna - Żory. Trudność

jego wykonania polegała na skomplikowanym montażu ciężkich stalowych blachownic na wcześniej wykonanych żelbetonowych podporach, co wymagało wstrzymania ruchu kolejowego na tym szlaku oraz wyłączenia napięcia w sieci kolejowej będącej fragmentem szlaku Warszawa – Wiedeń. Ponadto oś drogi w tym miejscu przebiega po łuku, co sprawiało dodatkowe problemy z utrzymaniem geometrii osi oraz przechyłki drogi.

Zakończenie budowy planowane jest na jesień 2013 roku.

KOZIEGŁOWY

Renowacja Elewacji Kościoła Parafialnego pw. Św. Marii Magdaleny w Koziegłowach, przy ul. Kościelnej 4

Inwestor:

Rzymsko-katolicka parafia
pw Św. Marii Magdaleny

Wykonawca:

FHU J.Woźniak,
31-543 Kraków, ul. Pułk. Nullo 7/4

Zakończona została renowacja elewacji kościoła parafialnego remontu elewacji budynku kościoła parafialnego pw Św. Marii Magdaleny w Koziegłowach przy ul. Kościelnej 4.

W ramach zadania wykonano renowację

elewacji kościoła polegającą na przygotowaniu podłoża, w większości wymianie i uzupełnieniu tynków, wygładzeniu ścian, wykonanie impregnacji powierzchni elewacji oraz elementów sztukatorskich, malowanie elewacji.

CZĘSTOCHOWA

Nowy gmach Wydziału Nauk Społecznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie

Budynek na Tysiącleciu wygląda imponująco: jasna elewacja, przeszklone ściany, dużo światła i zieleni w środku. Zbudowała go Akademia im. Jana Długosza, by był siedzibą Wydziału Nauk Społecznych. Od lutego 2013 r. będzie się tu kształcić ponad 900 studentów WNS, a także studenci Instytutu Muzyki, których jest blisko setka.

Nowy obiekt wyrósł na terenie kampusu AJD przy ul. Zbierskiego 2/4. Projekt „Budowa budynku głównego Wydziału Nauk Społecznych w ramach rozbudowy bazy naukowo-dydaktycznej Akademii im. Jana Długosza” był współfinansowany przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego. Z unijnego funduszu pochodziło ponad 30 mln zł. Dołożyły się także budżety Częstochowy, ministerstwa nauki i szkolnictwa wyższego oraz województwa śląskiego. Całe przedsięwzięcie pochłonęło dokładnie 36 mln 12 tys. 202 zł.

Nowy budynek ma ponad 6 tys. metrów kwadratowych powierzchni. Na parterze znajduje się elegancka portiernia, hol ze stolikami i niebieskimi kanapami. Siedząc na nich można cieszyć oko oazą zieleni, którą usytuowano na samym środku. Rośliny z biegiem czasu będą się pięły w górę, aż do przeszklonego sufitu niższej części budynku. Za oazą widać nową szatnię. A kilka kroków dalej, trafimy do trzech sal wykładowych dla studentów administracji, filozofii lub zarządzania.

Każda z sal pomieści 60 słuchaczy. Pomieszczenia są bardzo nowoczesne, wyposażone w rzutniki, ekrany, nagłośnienie, elektrycznie zamykane rolety. Dostosowano je do potrzeb osób nie-

pełnosprawnych. - Kolorystyka sal jest jasna, ciepła, nierozpraszcająca studentów. Sale różnią się tylko kolorystyką obić foteli: mamy zielone, pomarańczowe i niebieskie.

Ogromna aula to jedyna klimatyzowana sala w gmachu WNS (pozostałe pomieszczenia mają wentylację mechaniczną). To doskonale miejsce nie tylko na wykłady, ale także na organizowanie uczelnianych uroczystości czy konferencji. Zainstalowano w niej nowoczesne nagłośnienie, ekrany, rzutnik, także kabiny dla tłumaczy symultanicznych.

Znajduję się tu też nowoczesna biblioteka wydziału. Z czytelni może korzystać 30-34 osób. Uwagę zwracają przeszklone ściany. W całym budynku zaprojektowano duże przeszklenie, dzięki temu w środku jest dużo dziennego światła. Pozytywnie wpłynie to na obniżenie rachunków. W całej inwestycji była bowiem ważna ekonomia i solidność wykonania. Dlatego zadbano o dobre wykończenia.

W niższej części budynku znajduje się podnośnik dla osób niepełnosprawnych. Z kolei w wyższej jest nowoczesna winda. Za jednym razem może zabrać 13 osób (maksymalnie do 1000 kg).

Na pierwszym piętrze urządzono dwie pracownie komputerowe. Obie w pełni wyposażone w nowoczesny sprzęt, kupiony także w ramach unijnej inwestycji. Każda może pomieścić 24 osoby.

Dziekanał Wydziału Nauk Społecznych urządzono na drugim piętrze. Student, który zwykle przychodzi tu z milionem spraw do załatwienia, będzie mógł usiąść. Również na korytarzu wygospodarowano miejsce do siedzenia - zamiast na posadzce, można poczekać na swoją kolej na krzeselkach. Są też gniazdka, do których można podłączyć laptop.

Cały budynek ma gwarantować nie tylko idealne warunki do nauki i pracy, ale także do wypoczynku. Stąd dwa tarasy. Pierwszy widokowy, na którym wiosną staną drewniane ławeczki. To z niego studenci będą mogli podziwiać panoramę Częstochowy. Drugi jest położony niżej i wkrótce się zazieleni. Zielono będzie także wokół budynku. Tam stworzono przestrzeń rekreacyjną z zielenią, ławeczkami, oświetleniem i alejkami.

Podziemia gmachu kryją parking. Na samochody czeka 50 miejsc parkingowych. Prowadzi tu otwierana automatycznie brama. Wjazd jest podgrzewany, by zimą uniknąć poślizgów. Na zewnątrz kończą się prace związane z budową nawierzchni ul. Zbierskiego. Przy budynku powstanie dodatkowych 12 miejsc parkingowych.

Działalność Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2012 roku

W dniu 20 kwietnia 2013 odbędzie się XII Zjazd Sprawozdawczy Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Z wyprzedzeniem zamieszczamy skróconą wersję sprawozdań z działalności organów ŚIOIB oraz komisji i zespołów pomocniczych Rady ŚIOIB. Sprawozdania zostały opracowane przez przewodniczących poszczególnych organów i komisji oraz sekretarza Rady ŚIOIB. Pełny tekst sprawozdań otrzymają w formie broszury delegaci na zjazdy, a ich wersję elektroniczną zamieścimy na stronie internetowej po zatwierdzeniu przez XII Zjazd.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANÓW ŚIOIB

Rada ŚIOIB

Rada ŚIOIB sprawuje nadzór nad należyтым wykonywaniem zawodu, reprezentuje swoich członków, ustala zasady etyki zawodowej i egzekwuje ich realizację przez członków Izby, nadaje uprawnienia budowlane, dba o podnoszenie kwalifikacji zawodowych poprzez organizację szkoleń, opiniuje projekty ustaw związanych z budownictwem.

W 2012 roku Rada ŚIOIB pracowała w składzie wybranym na IX Zjeździe Sprawozdawczym – Wyborczym ŚIOIB i uzupełnionym na X Zjeździe Sprawozdawczym ŚIOIB o 2 osoby. ŚIOIB zrzeszała na dzień 31.12.2012r. według właściwości miejsca 12.830 czynnych członków (17.982 ogółem) - zatrudnionych

w szeroko pojętym obszarze budownictwa - zarówno na Śląsku, jak i w kraju. Jest drugą co do liczebności w skali kraju Izba, stanowiącą element składowy grona inżynierów i techników wykonujących zawód zaufania publicznego zrzeszonych w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa. Do zadań Rady ŚIOIB należy w szczególności: sprawowanie nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu przez członków izby, reprezentowanie i ochrona interesów zawodowych swoich członków, ustalanie zasad etyki zawodowej i nadzór nad ich przestrzeganiem, nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych w specjalnościach określonych w ustawie Prawo budowlane, nadawanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego, przeprowadzanie egzaminów oraz potwierdzanie kwalifikacji, nadawanie uprawnień budowlanych, współdziałanie z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego, opiniowanie minimalnych wymagań programowych w zakresie kształcenia zawodowego, doskonalenie kwalifikacji zawodowych inżynierów budownictwa, prowadzenie postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków samorządu zawodowego, prowadzenie list członków samorządów zawodowych.

W działaniach na rzecz członków Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Bu-

downictwa koncentruje się na: działaniach w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz zapewnieniu właściwych warunków wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, nadawaniu uprawnień do wykonywania zawodu inżyniera budownictwa, inicjowaniu tematów szkoleń, seminariów, konferencji, ułatwianiu dostępu do informacji naukowo-technicznych, prawnych i norm, pomocy w zakresie ochrony prawnej członków, działalności na rzecz integracji środowiska i działań samopomocowych. W 2012 roku Rada ŚIOIB podjęła łącznie 800 uchwał, w tym 764 uchwały w sprawach członkowskich. Prace Rady wspierają stałe komisje i doraźne zespoły robocze powoływane do merytorycznego załatwienia wybranego zagadnienia. Organy i Radę ŚIOIB obsługuje kancelaria prawna mecenas Marii Wójcik. W 2012 roku kancelaria opracowała 20 opinii prawnych na piśmie i udzieliła ok. 300 porad prawnych dla członków naszego samorządu podczas dyżurów w siedzibie ŚIOIB. Opiniowała również poprawność prawną ok. 900 dokumentów sporządzanych przez biuro Rady ŚIOIB dla załatwienia niezbędnych spraw związanych z obsługą naszych członków.

Nasi członkowie pracują aktywnie w organach i komisjach Krajowej Rady PIIB. Kontynuowana była współpraca pomiędzy ŚIOIB a Klastrem Budownictwa i Infrastruktury BUDOSFERA utworzonym przez Regionalną Izbę Przemysłowo-Handlową w Częstochowie. Kontynuowana była współpraca w ramach Forum Budownictwa Śląskiego. Forum zorganizowało IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa i Nieruchomości. Konferencja odbyła się w Sali Sejmu Śląskiego Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach i jak co roku była związana merytorycznie z obchodami Śląskiego Dnia Budowlanych. Kontynuowana była współpraca z Czeską Izbą Autoryzowanych Inżynierów Budownictwa (ČKAIT) Oddział w Ostrawie i ze Słowacką Izbą Inżynierów Budownictwa (SKSI) Oddział w Żylinie.

W działaniach na rzecz środowiska ŚIOIB koncentrowała się na: kontynuowaniu współpracy z innymi samorządami zawodowymi - Śląską Okręgową Izbą Architektów oraz Południową Okręgową Izbą Urbanistów - w celu wspólnego umacniania roli zawodowej członków samorządów zawodowych i wspólnego oddziaływania na władze w sprawach legislacyjno-organizacyjnych budownictwa; umacnianiu

w świadomości społecznej władz państwowych i samorządowych roli i zadań samorządu zawodowego w życiu społeczeństwa obywatelskiego; kontynuowaniu aktywnej działalności w ramach Śląskiego Forum Budownictwa - wspólnej inicjatywy organizacji samorządowych, gospodarczych, stowarzyszeń oraz organizacji pozarządowych działających w sektorze budownictwa województwa śląskiego; rozwijaniu współpracy z uczelniami wyższymi w zakresie standardów nauczania, minimum programowych, aby zapewnić absolwentom możliwość ubiegania się o uzyskanie uprawnień budowlanych; przeprowadzaniu dwóch sesji egzaminacyjnych w ciągu roku dla kandydatów do uzyskania uprawnień budowlanych. Przedstawiciele ŚIOIB prowadzili prace organizacyjne i formalne w zakresie poprawy funkcjonowania uczestników procesu budowlanego, pracowali nad nowelizacją ustaw: o zagospodarowaniu przestrzennym, Prawo budowlane, Prawo wodne, Prawo zamówień publicznych oraz rozporządzeń wykonawczych - zarówno lokalnie jak i na forum krajowym.

Bardzo ważnym elementem działalności ŚIOIB jest pozyskiwanie nowych członków Izby, zwłaszcza wśród ludzi młodych, zaczynających swoją karierę zawodową w budownictwie. W dniu 6.11.2012r. odbyło się posiedzenie założycielskie Forum Młodych, w którym wzięli udział przedstawiciele młodej kadry inżynierskiej z wszystkich placówek terenowych ŚIOIB. Działania Rady ŚIOIB mają na celu właściwe ukierunkowanie i wykorzystywanie potencjału młodych inżynierów budownictwa dla ich przyszłej działalności w organach izby oraz realizacji w przyszłości spraw ważnych merytorycznie dla dobra ogólnego członków i dla społeczeństwa.

Ważnym wydarzeniem w działalności ŚIOIB było podjęcie przez XI Zjazd Sprawozdawczy uchwały

o zakupie siedziby. Zakup został zrealizowany i obecnie trwają prace związane z adaptacją obiektu dla potrzeb działalności organów i Rady ŚIOIIB, a także przystosowanie obiektu dla osób niepełnosprawnych.

Bardzo ważnym wydarzeniem były również obchody 10-lecia działalności samorządu zawodowego w naszym kraju. Pierwszym akcentem jubileuszowym było przyznanie Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ZŁOTEGO LAURU UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI - doceniając duży wkład w dbanie o właściwe wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa. W dniu 27 września 2012r. w Centrum Nauki i Edukacji Muzycznej Symfonia Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach obchodziliśmy uroczyste 10-lecie istnienia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach. Nasi członkowie zostali wyróżnieni odznaczeniami państwowymi i resortowymi za zasługi w pracy na rzecz śląskiego samorządu zawodowego.

W dniu 11 października 2012r. – Na Zamku Królewskim w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zwołany z okazji 10-lecia działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

W roku 2012 OKK przeprowadziła dwie sesje egzaminacyjne i wydała 534 decyzje o nadaniu upraw-

nień budowlanych z ogólnej liczby 814 złożonych wniosków (zgodnie z poniższym zestawieniem).

Sesja	Ilość					Wskaźnik % decyzji pozytywnych w stosunku do ilości zdających
	Wniosków	Ilość osób dopuszczonych do egzaminu	Zdających	Decyzje	Decyzje o odmowie nadania uprawnień	
I/2012	422	417	371	269	102	72,51
II/2012	392	387	349	265	84	75,93
RAZEM	814	804	720	534	186	74,17

W 2012 roku wydano 1197 szt. książek praktyki zawodowej - od nr 10900/12 do nr 12096/12.

W 2012r OKK udzieliła 668 pisemnych odpowiedzi na wystąpienia stron, w tym 246 wyjaśnienia zakresu decyzji o nadaniu uprawnień oraz 422 wyjaśnienia kwestii praktyki zawodowej.

Ponadto OKK zrealizowała 209 zamówień wydruku norm budowlanych.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

W 2012 roku zespół Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej działał w składzie wybranym na IX Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym ŚIOIIB w dniu 10 kwietnia 2010r., to jest: Krzysztof Ciesiński (rzecznik koordynator), Leszek Eder, Wojciech Gajeci, Elżbieta Godzieska, Urszula Kallik, Andrzej Kowalski, Elżbieta Kralczyńska, Andrzej Stasiński i Krzysztof Szymański. Odbyły się 4 posiedzenia plenarne OROZ. Rzecznicy rozpatrzyli łącznie 66 spraw, w tym 11 spraw nie zakończonych w latach poprzednich i 55 spraw, które wpłynęły w 2012 r.

Rozpatrzono łącznie 66 spraw:

- 3 sprawy w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej,
- 58 spraw w trybie odpowiedzialności zawodowej,
- 5 spraw było poza kompetencją OROZ.

W trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej rozpatrzono 3 sprawy:

- 1 umorzono,
- 1 skierowano do OSD,
- 1 przekazano do innego OROZ.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (OSD) Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach pracował w 2012r. w składzie wybranym na IX Zjeździe Sprawozdawczo – Wyborczym ŚIOIIB w 2010r.: Jerzy Dzierżewicz – przewodniczący, Andrzej Wybraniec – wiceprzewodniczący, Marek Młynarski – sekretarz, Włodzimierz Bryła, Adam Chmura, Mirosław Dmytryszyn, Artur Fularski, Stanisław Grzesiak, Maria Hanak, Stanisław Karpiński, Krystyna Kieres, Bożena Maźniak, Jacek Pała, Tadeusz Penar, Aleksander Stępień, Mirosław Topolski, Zbigniew Walawski.

W 2012r. do OSD wpłynęło 12 nowych spraw, w tym: 11 spraw rozpatrywano w trybie odpowiedzialności zawodowej i 1 sprawę w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

OSD rozpatrywał również 17 spraw z lat ubiegłych, w tym: 12 spraw w trybie odpowiedzialności zawodowej oraz 5 spraw w trybie odpowie-

W trybie odpowiedzialności zawodowej rozpatrzono 58 spraw:

- 11 to były sprawy nie zakończone w latach poprzednich (w tym: 7 umorzono, 4 przekazano do OSD),
- 15 spraw umorzono,
- 12 spraw przekazano do OSD (dwie z nich zwrócono ponownie do OROZ),
- 20 spraw na koniec roku było w toku.

Głównie rozpatrywano sprawy przeciwko kierownikom budów, ale pewna część spraw w 2012 r. dotyczyła projektantów.

W 2012r. odbyły się dwa szkolenia organizowane przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, w których uczestniczył Rzecznik Koordynator: w dniach 18 - 19 maja 2012r. i w dniach 16-17 listopada 2012r.

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŚIOIIB wzięli udział w dwóch szkoleniach:

1. szkoleniu zorganizowanym przez Dolnośląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach od 10 - 12 maja 2012r. w Jugowicach;
2. szkoleniu zorganizowanym przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach od 18 - 20 października 2012r. w Sromowcach Niżnych.

działności dyscyplinarnej.

W trybie odpowiedzialności zawodowej rozpatrzono 23 sprawy, zakończonych zostało 15 spraw:

- 1 sprawa - umorzenie postępowania (przedawnienie),
- 5 spraw – ukaranie upomnieniem,
- 4 sprawy - zwrócone do OROZ do uzupełnienia,
- 5 spraw o zatarcie ukarania,
- 8 spraw pozostaje w toku, z czego 1 pozostaje zawieszona do czasu wyjaśnienia przez organa sprawiedliwości RP.

W roku 2012 OSD rozpatrzył 6 spraw w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 5 spraw zakończyło się ukaraniem,
- 1 sprawa pozostaje w toku.

Łącznie OSD rozpatrzył 29 spraw. W jednej sprawie miało miejsce odwołanie do Krajowe-

► go Sądu Dyscyplinarnego jako II instancji. (KSD utrzymał decyzję OSD w mocy). W okresie sprawozdawczym zostało powołanych 28 składów orzekających (trzyosobowe + członek rezerwy). Obciążenie pracą poszczególnych członków OSD było w miarę równomierne.

W okresie sprawozdawczym odbyły się cztery plenarne posiedzenia całego składu OSD, na których omawiano rozpatrywane sprawy i zmiany przepisów.

W 2012r. odbyły się dwa szkolenia organizowane przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa - w dniach 18 - 19 maja 2012r. i w dniach

16-17 listopada 2012r. - w których uczestniczyli przewodniczący OSD.

Członkowie OSD brali udział w dwóch szkoleniach:

1. szkoleniu zorganizowanym przez Dolnośląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach od 10 - 12 maja 2012r. w Jugowicach;
2. szkoleniu zorganizowanym przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w dniach od 18 - 20 października 2012r. w Sromowcach Niżnych.

Okręgowa Komisja Rewizyjna

Okręgowa Komisja Rewizyjna wykonuje obowiązki wynikające z art. 14 pkt. 3 i art. 23 ustawy o samorządach zawodowych, statutu i uchwał Zjazdu ŚIOIIB. Okręgowa Komisja Rewizyjna (OKR) wykonuje swoje zadania poprzez realizację przyjętych planowych kontroli dotyczących działalności Rady i organów Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach.

Komisja w 2012r. pracowała w składzie wybranym przez X Zjazd ŚIOIIB w 2010 roku w oparciu o: regulamin Okręgowych Komisji Rewizyjnych, harmonogram kontroli planowych, instrukcję przeprowadzania kontroli uchwaloną przez Krajową Komisję Rewizyjną PIIB (KKR) oraz obowiązujące przepisy wynikające z ustawy o rachunkowości i ustawy Prawo pracy.

Wnioski i uwagi w formie uchwał, wynikające z kontroli przeprowadzonych przez OKR, były punktem obrad Prezydium i Rady ŚIOIIB. Wyniki prac Komisji przedstawiane Radzie pozwoliły na poprawę

i usprawnienie pracy organów Izby, komisji Rady oraz biura Rady ŚIOIIB.

Udział w pracach Okręgowej Komisji Rewizyjnej wymagał ciągłego podnoszenia kwalifikacji w zakresie przeprowadzania kontroli oraz szczegółowego zapoznania się z regulaminami pracy poszczególnych organów ŚIOIIB oraz komisji Rady ŚIOIIB, co pozwalało członkom OKR wskazywać nieprawidłowości zauważone w prowadzonej działalności ŚIOIIB. Znajomość przepisów była utrwalana i aktualizowana poprzez coroczne szkolenia organizowane przez Krajową Komisję Rewizyjną.

Szczególnym nadzorem ze strony Okręgowej Komisji Rewizyjnej objęta była problematyka finansowa w zakresie realizacji budżetu przez Radę ŚIOIIB i jej organy. Nadzór nad wykonaniem budżetu był stałym punktem posiedzeń OKR, spostrzeżenia i uwagi przekazywane były na bieżąco przewodniczącemu i skarbnikowi ŚIOIIB. Na

uwagę zasługuje fakt, że Okręgowa Komisja Rewizyjna w pełnym składzie uczestniczyła w listopadzie ub. roku w obradach Prezydium Rady ŚIOIIB poświęconych projektowi budżetu na 2013 r. Wniesione przez członków OKR poprawki zostały uwzględnione w preliminarzu i zapisane w protokole z posiedzenia.

Dodatkowym punktem kontroli działalności finansowej ŚIOIIB w 2012r. było przeprowadzenie przez Okręgową Komisję Rewizyjną szczegółowej kontroli transakcji zakupu siedziby ŚIOIIB przy ulicy Adama 1. Wnioski OKR: transakcja zakupu została przeprowadzona z pełną starannością i z zachowaniem wszystkich procedur prawnych i fiskalnych.

Drugim obszarem nadzoru i kontroli, zgodnie z zapisem ustawy o samorządach zawodowych, była zgodność działań organów ŚIOIIB w zakresie obowiązującego statutu. Zadanie to realizowane było poprzez wykonywanie obowiązkowych corocznych kontroli statutowych organów powoływanych przez Zjazd ŚIOIIB - Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

W 2012 r. odbyło się osiem posiedzeń OKR, w których uczestniczyli wszyscy członkowie OKR. Przeprowadzonych zostało 13 kontroli, ze szczególnym naciskiem na działalność ŚIOIIB w zakresie finansów, działania Rady i jej komisji. Tematyczny wykaz

kontroli znajdzie się w sprawozdaniu dla XII Zjazdu ŚIOIIB. W roku 2012 Okręgowa Komisja Rewizyjna podjęła 31 uchwał, w których oprócz spraw porządkowych, znalazło się 13 uchwał z wnioskami dotyczącymi działalności ŚIOIIB i jej organów, 18 uchwał zostało podjętych jako wnioski o nadanie Honorowych Odznak PIIB członkom organów ŚIOIIB.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej uczestniczył w posiedzeniach Prezydium i Rady ŚIOIIB, na których z głosem doradczym miał możliwość prezentowania stanowiska OKR w danej sprawie.

Przewodniczący OKR brał również udział w posiedzeniach Krajowej Komisji Rewizyjnej, gdzie omawiano w formie szkolenia problemy związane z działalnością komisji rewizyjnych w poszczególnych okręgowych izbach. Należy podkreślić, że w styczniu 2013 roku podczas posiedzenia KKR z udziałem przewodniczących OKR w czasie podsumowania działalności za rok ubiegły Okręgowa Komisja Rewizyjna ŚIOIIB została oceniona jako OKR, która obowiązki przewidziane w ustawie i regulaminach wykonywała w sposób nienaganny, a wręcz perfekcyjny.

Podsumowując wnioski wynikające z przeprowadzonych kontroli działalności należy stwierdzić, że działalność Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2012r. była realizowana zgodnie z zapisami obowiązującego prawa, statutu PIIB i regulaminów.

DZIAŁALNOŚĆ KOMISJI ŚIOIIB

Komisja Prawno – Regulaminowa

Komisja Prawno - Regulaminowa w roku 2012 spotkała się dwa razy w pełnym składzie, Na spotkaniach omawiano następujące tematy:

- problematyka zmian w ustawie Prawo budowlane - omówienie prac w ramach zespołu ds. Prawa budowlanego,
- propozycje strony rządowej oraz propozycje Komisji Prawno – Regulaminowej Krajowej Rady do ustawy Prawo budowlane,
- założenia do zmiany ustawy o drogach publicznych,
- proponowane zmiany w ustawie o planowaniu przestrzennym,
- problematyka poruszana na zebraniach Komisji Prawno – Regulaminowej Krajowej Rady,
- przygotowanie postulatów i wniosków na spotkanie konsultacyjne w dniu 23 maja 2012r. we Wrocławiu – propozycje zmian do ustawy Prawo budowlane.

W dniach 23-24.03.2012r członkowie Komisji Prawno - Regulaminowej wzięli udział w konferencji Forum Budownictwa zorganizowanej przez Śląską Izbę Budownictwa w Ustroniu. Spotkanie poświęcone było fundamentalnym problemom środowiska, między innymi omawiano tematy : ustawę o zamówieniach publicznych, rażąco niską cenę oraz propozycje zmian w ustawie Prawo budowlane. W trakcie spotkania minister Janusz Żbik prezentował stan zaawansowania prac związanych z nowelizacją Prawa budowlanego oraz przedstawił podstawowe założenia i oczekiwane efekty wprowadzanych zmian.

W dniu 23.05.12r przewodnicząca Komisji Prawno - Regulaminowej oraz członek komisji Katarzyna Seweryn uczestniczyły w spotkaniu środowisk inżynierów budowlanych, architektów i urbanistów oraz przedstawicieli Nadzoru Budowlanego i organów samorządowych poświęconym konsultacjom w spra- ►

► wie propozycji wprowadzenia zmian do ustawy Prawo budowlane. W spotkaniu, z ramienia Rady Ministrów, uczestniczyli i propozycje zmian przedstawili minister Janusz Żbik oraz dyrektor departamentu - Krzysztof Antezak. Opracowane w ramach pracy Zespołu ds. Prawa budowlanego wnioski – zostały przekazane przedstawicielom ministerstwa. Wiele uwag zawartych w naszych wnioskach znalazło swoje odbicie w kolejnych wersjach propozycji zmian ustawy. Kolejne wersje propozycji nowej ustawy przekazywane były członkom Komisji Prawno - Regulaminowej w miarę wprowadzania zmian przez Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Wszystkie uwagi i zastrzeżenia wypracowane przez KP-R przekazano do Komisji Prawno - Regulaminowej Krajowej Rady.

W lipcu 2012 roku Polska Izba Inżynierów Budownictwa wraz z Grupą B-8 wydała ostateczne stanowisko z uwagami do propozycji zmian ustawy Prawo budowlane.

Przewodnicząca Komisji brała udział w posiedzeniach Komisji Prawno - Regulaminowej Krajowej Rady. Problemy i tematyka poruszane na posiedzeniach KP-R Krajowej Rady była przekazywana do członków KP-R oraz do członków Rady ŚIOIB, celem przedstawienia problemów oraz przeprowadzenia dyskusji i zebrania opinii na poruszane tematy, min.:

- szczegółowe omówienie i wdrożenie wniosków zjazdowych,
- propozycje zmian w Prawie budowlanym,
- propozycje zmian w ustawach i rozporządzeniach:
- o zagospodarowaniu przestrzennym
- o zawartości projektu budowlanego
- w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,

- o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych,
 - o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.
- Szczególną uwagę poświęcono przedyskutowaniu i opracowaniu uwag do propozycji zmian w ustawie o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych. W oparciu o prace Komisji Prawno - Regulaminowej, opinie przygotowane przez członków Rady ŚIOIB, jak również w oparciu o dyskusję środowiskową - przygotowano i przekazano do Krajowej Rady wnioski i postulaty dotyczące propozycji zmian w ustawach. Podkreślono między innymi konieczność pozostawienia specjalizacji teletechnicznej, kolejowej jak również przywrócenie specjalizacji hydrotechnicznej, zgodnie z treścią przekazanych do KP-R uwag.

W grudniu 2012r w ramach współpracy z Komisją Współpracy z Zagranicą w trakcie dwu spotkań (spotkanie robocze oraz plenarne) dyskutowano na temat realizacji jednego z wniosków zjazdowych (II/5) dotyczącego porównania funkcjonowania odpowiedników polskiego Prawa budowlanego w wybranych państwach europejskich takich jak Wielka Brytania, Niemcy, Francja z obowiązującymi w tym zakresie przepisami krajowymi. Uzgodniono konieczność dalszej współpracy w tym zakresie z Komisją Prawno - Regulaminową Krajowej Rady i powstałym przy Krajowej Radzie nieformalnym zespołem ds. Prawa budowlanego.

Wszystkie uwagi i opinie zwrotne członków Komisji Prawno - Regulaminowej oraz członków Rady ŚIOIB przewodnicząca KP-R przedstawiła w ramach dyskusji na posiedzeniach Komisji Prawno - Regulaminowej Krajowej Rady lub, jeżeli zachodziła taka konieczność, materiał przekazywany był w formie pisemnej.

- o uchynieniu uchwał o zawieszeniu 9 osób w prawach członka z powodu nie opłacenia składek przez okres powyżej 6 miesięcy,
 - o zawieszeniu w prawach członka 287 osób z powodu nie opłacenia składek przez okres powyżej 6 miesięcy,
 - o skreśleniu w prawach członka 34 osób na własny wniosek,
 - o tymczasowym wpisie na listę członków ŚIOIB w celu świadczenia usług transgranicznych na terytorium RP dla 5 osób,
 - o prawidłowym wpisie branży członka – 1 osoba.
- Przewodniczący Rady ŚIOIB powołał na bieżącą kadencję dwa Składy Orzekające Rady ŚIOIB. W ramach pierwszego składu pracują: Stefan Czarniec-

ki – przewodniczący, Danuta Bochyńska – Podloch i Dorota Przybyła, a w drugim składzie: Józef Kluska – przewodniczący, Andrzej Nowak i Roman Karwowski. W przypadku nieobecności członka lub przewodniczącego SOR w jego miejsce wchodzi do składu

orzekającego zastępcę. Zastępcami dla pierwszego składu zostali powołani kolejno: Ewa Dworska, Barbara Twardosz – Michniewska i Waldemar Szleper, a dla drugiego składu: Janusz Kozula, Janusz Krasnowski i Barbara Twardosz –Michniewska.

Rada Programowa i Zespół Redakcyjny „InformatoR”

Rada Programowa w 2012 roku oprócz bieżących zagadnień związanych z wydaniem kolejnych numerów „InformatoR ŚIOIB” (jak: ustalanie zawartości numeru oraz opiniowanie treści artykułów), zajmowała się wspólnie z Zespołem Redakcyjnym tematami związanymi z dalszym uatrakcyjnieniem treści i formy wydawnictwa. Rada pracowała także nad poprawą efektywności przekazywania informacji członkom Izby oraz stworzeniem lepszych warunków kontaktu członków z Izłą i integracji inżynierskiego środowiska.

Z inicjatywy Rady Programowej odbyła się II edycja Konkursu Fotograficznego – *Fotografujemy budownictwo*; 14 członków izby nadesłało 48 zdjęć. Zdjęcia, które zajęły trzy pierwsze miejsca w każdej z 3 kategorii oraz 3 zdjęcia wyróżnione zostały umieszczone w kalendarzu ŚIOIB na 2013 rok.

W 2012 roku wydano pięć numerów kwartalnika *InformatoR ŚIOIB* (nr 32 – 36). Cztery z nich zawierały standardowo: bieżące informacje dotyczące pracy Rady Programowej i pozostałych statutowych organów śląskiego samorządu, komunikaty organizacyjne dotyczące szkoleń i imprez integrujących nasze środowisko, wspomnienie członków ŚIOIB, którzy odeszli od nas na zawsze oraz kontynuowane były cykliczne artykuły *Zwykły niezwykły inżynier* i *Nasze podróże* oraz regularnie rozszerzaną rubrykę *Buduje się*.

Zamieszczane były także informacje o pracach nad Prawem budowlanym i obszerniejsze artykuły o interesujących inwestycjach budowlanych. Wielu naszych czytelników właśnie od tekstów dotyczących budownictwa zaczyna lekturę *InformatoR ŚIOIB*, dlatego staramy się rozszerzać tę tematykę. Cieszy nas cykl *Nasze podróże*, do którego kolejni członkowie Izby piszą artykuły, dzieląc się wspomnieniami z odwiedzanymi przez siebie niezwykłych miejsc.

Jubileuszowy, zwiększony objętościowo numer czwarty, wydany z okazji 10-lecia ŚIOIB został w całości poświęcony historii samorządu inżynierów budownictwa na Śląsku i ważnym zdarzeniom, jakie miały miejsce w tym czasie w naszej Izbie.

Rada Programowa na bieżąco monitorowała funkcjonowanie strony internetowej ŚIOIB. Na stronie tej znaleźć można aktualne komunikaty i ogłoszenia, a także wszystkie niezbędne dla członków informacje, wśród nich na temat: zasad uzyskiwania uprawnień budowlanych, ubezpieczeń, aktualnych norm, najbliższych konferencji i seminariów, obowiązujących regulaminów PIIB i ŚIOIB. Bardzo ważną zakładką na stronie internetowej jest lista członków, na której każdy może sprawdzić przynależność do Izby i ważność zaświadczenia, a także pobrać swoje imienne druki na wpłaty składek.

Składy Orzekające Rady

Składy orzekające powoływane są na podstawie Regulaminu okręgowych rad PIIB (§ 10 ust. 3) do rozpatrywania spraw indywidualnych członków. W roku 2012 r. Składy Orzekające Rady ŚIOIB na 17 posiedzeniach podjęły łącznie 764 uchwały w następujących sprawach:

- przyjęcia 498 osób w poczet członków ŚIOIB,
- o zakończeniu okresu zawieszenia 188 osobom w prawach członka,
- o zawieszeniu 301 osób na własny wniosek w prawach członka,
- o skreśleniu z listy członków z powodu zgonu 80 osób,
- o skreśleniu 3 osób z listy członków z powodu przeniesienia członkostwa do innej izby okręgowej,

Komisja Ekonomiczna

W 2012 roku odbyły się dwa posiedzenia plenarne Komisji Ekonomicznej ŚIOIB, członkowie KE wzięli również udział w posiedzeniu Prezydium Rady ŚIOIB, na którym dyskutowano nad projektem budżetu na 2013r.

Komisja w 2012 roku zaproponowała Radzie ŚIOIB między innymi następujące kierunki działania:

- wykorzystanie rezerw nadwyżek budżetowych zgromadzonych na lokatach na zakup siedziby ŚIOIB oraz sfinansowanie adaptacji pomieszczeń zakupionego obiektu dla potrzeb biurowych,
- likwidację funduszu inwestycyjnego,

- prowadzenie analizy warunków ubezpieczenia od NNW dla naszych członków, zmniejszenie ewentualnego zakresu o proponowane w ofercie a nie występujące szkody - i tym samym obniżenie składki miesięcznej oraz egzekwowanie od ubezpieczyciela raportów kwartalnych.

Przewodniczący Komisji Ekonomicznej jest zapraszany na comiesięczne narady ekonomiczne, które są poświęcone omówieniu wyników ekonomicznych i propozycji dalszych efektywnych działań Rady ŚIOIB na rzecz członków.

Komisja Doskonalenia Zawodowego

Komisja Doskonalenia Zawodowego ŚIOIB (KDZ) powołana została Uchwałą nr 48/R/2010, Przewodniczenie Komisji zostało powierzone Uchwałą nr 115/R/2011 Rady ŚIOIB z dnia 15 grudnia 2011 roku kol. Elżbiecie Nowickiej –Słowik, natomiast a skład osobowy Komisji zatwierdzono Uchwałą nr 53/R/2010 Rady ŚIOIB z dnia 24.06.2010 roku.

W 2012r. KDZ pracowała w składzie: Elżbieta Nowicka-Słowik – przewodnicząca, Ewa Dworska – sekretarz, Stanisława Franusiak, Mirosław Gębski, Zbigniew Herisz, Ludwik Ignatowicz, Jarosław Kapcia, Stanisław Klajnowski, Rudolf Mokrosz, Bogdan Przeliorz, Wiktor Seydak, Adam Skorupa, Tadeusz Sopata, Kazimierz Sowa.

Całość zagadnienia związanego z procesem szkolenia koordynuje zespół w składzie: przewodniczący Andrzej Nowak, członkowie Elżbieta Nowicka – Słowik i Piotr Wyrwas.

Komisja działa w oparciu o Regulamin Komisji Doskonalenia Zawodowego ŚIOIB, zatwierdzony Uchwałą nr 14/P/2010 Prezydium Rady ŚIOIB z dnia 9 września 2010 roku.

W 2012 odbyły się 2 posiedzenia plenarne Komisji. Komisja kontynuowała realizację zadań postawionych przez Radę, przede wszystkim wspomagając członków Izby w zakresie doskonalenia zawodowego. Powyższe zadanie realizowano poprzez przekazywanie informacji o wszelkich formach doskonalenia zawodowego, dofinansowywanie przez ŚIOIB szkoleń i seminariów oraz pozyskiwanie nowych rozwiązań i analizę przeprowadzonych imprez szkoleniowych.

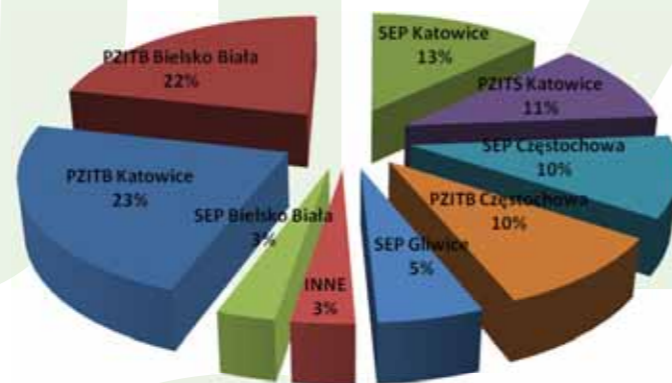
Wszystkie aktualne informacje nt. organizowanych szkoleń można znaleźć <http://slk.piib.org.pl/semnaria.i.konferencje>

W 2012 roku realizowane były następujące formy szkoleń:

- 2 wyjazdy techniczne,
- 130 seminariów,
- 2 warsztaty,
- 1 konferencja jednodniowa,
- 5 konferencji wielodniowych.

Udział organizatorów szkoleń 2012

ŚIOIB współpracowała ze stowarzyszeniami naukowo – technicznymi finansując lub dofinansowując udział członków w różnych formach szkolenia. Wykłady były prowadzone przez wybitnych specjalistów polskiego budownictwa.

W ramach doskonalenia zawodowego współpracowały z nami stowarzyszenia naukowo – techniczne: PZITB Katowice, PZITB Gliwice, PZITB Częstochowa, PZITB Bielsko-Biała, SEP Bielsko-Biała, SEP Gliwice, SEP Częstochowa, SEP Katowice, PZITS Katowice.

Wyniki przeprowadzonych analiz pozwoliły stwierdzić, że jest to nadal bardzo efektywna forma pomocy członkom Izby w doskonaleniu zawodowym. Ogółem, w 2012 roku w różnych formach szkolenia dofinansowanych przez ŚIOIB, udział wzięło 1203 członków Izby.

W ramach współpracy z innymi organizatorami prowadzono dodatkowo akcję informacyjną o szkoleniach:

- finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego
- oferowanych przez m.in. RIG, GIG, SEKA i in.
- e-learningowych dostępnych poprzez PIIB. <http://www.piib.org.pl/>

Ważną dziedziną w podnoszeniu wiedzy zawodowej naszych członków jest czytelnictwo prasy

branżowej. Wszyscy członkowie ŚIOIB otrzymują miesięcznik „Inżynier budownictwa” i „InformatoR ŚIOIB”. Natomiast w wyniku przeprowadzonej ankiety 1725 osób zadeklarowało chęć otrzymywania dodatkowego czasopisma branżowego. Prenumerujemy dla członków: „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie”, „InformatoR Gospodarka Wodna”, „Wiadomości Naftowe i Gazownicze”, „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja”, „Gaz, Woda, Technika Sanitarna”, „Instalator Polski”, „Śląskie Wiadomości Elektryczne”, „Informacje o Normach

i Przepisach Elektrycznych”, „Materiały Budowlane”, „Przegląd Budowlany”, „Inżynieria i Budownictwo”, „Polskie Drogi”, „Drogownictwo”, „Przegląd Komunikacyjny”, „Przegląd Telekomunikacyjny – Wiadomości Telekomunikacyjne”, „Wiadomości Projektanta Budownictwa”, „Drogi” i „Infrastruktura Transportu”. Tytuły „Elektro – Info” i „Przegląd Budowlany” prenumerowane są również w wersji elektronicznej. Trwają rozmowy na temat wprowadzenia kolejnych tytułów w wersji elektronicznej.

Komisja Współpracy z Zagranicą

W 2012 roku Komisja Współpracy z Zagranicą kontynuowała współpracę z Czeską Izbą Inżynierów Budownictwa (ČKAIT) Oddział w Ostrawie oraz ze Słowacką Izbą Inżynierów Budownictwa Oddział w Żylinie poprzez przekazywanie prasy technicznej i okolicznościowej korespondencji, ponadto delegacja ŚIOIB uczestniczyła w Walnym Zgromadzeniu Oddziału ČKAIT w Ostrawie w styczniu 2012. Kontynuowano działania w sprawie pozyskania dotacji ze środków unijnych w ramach współpracy przygranicznej na wydanie i upowszechnienie Poradnika dla inżynierów budownictwa „Działalność gospodarcza” w Polsce, Czechach i na Słowacji w wersji polskiej, czeskiej i słowackiej; nie dały one oczekiwanego rezultatu z uwagi na wymóg lokalizacji siedziby beneficjenta na terenie Stowarzyszenia „Region Beskidy” dysponującym funduszami unijnymi w ramach mikro lub makroprojektów.

Zgodnie z ustaleniami ze szkolenia w Słubicach, zorganizowanego przez Lubuską OIIB w Gorzowie i Brandenburską Izbę Inżynierów w Poczdamie na te-

mat „Inżynier za granicą – uwarunkowania prawne wykonywania zawodu inżyniera w Polsce i Niemczech” opracowano tezy programowe przyszłych spotkań.

Zorganizowano wyjazd techniczno – turystyczny dla członków ŚIOIB na trasie Anglia – Francja – Luksemburg – Niemcy – Czechy w dniach 03-09.09.2012 roku; kierownik wyjazdu – Zenon Panicz.

Podjęto działania w kierunku nawiązania współpracy z Saksońską Izbą Inżynierów Budownictwa.

Zespół roboczy KWZ ds. realizacji wniosku II/5 z IX Zjazdu kontynuował prace związane z „przygotowaniem materiału porównawczego systemów i sposobów funkcjonowania branż budowlanych w czołowych, wysoko rozwiniętych krajach Europy do wykorzystania przez członków Izby i wypracowania wyważonego poglądu na temat przyszłego kształtu budownictwa w Polsce”. Na posiedzeniu plenarnym KWZ w dniu 10.12.2012 podjęto decyzję o zaprzestaniu prac nad wnioskiem w ramach KWZ i przekazaniu go do Krajowej Rady. ▶

Komisja Pomocy Finansowej

Komisja Pomocy Finansowej (KPF) w obecnym składzie powołana została uchwałą Rady ŚIOIB nr 54/R/2010 z dnia 24.06.2010 r. Komisja pracowała w 2012r. w składzie: Barbara Twardosz – Michniewska – przewodnicząca, Alojzy Sawicki – wiceprzewodniczący, Stanisława Izabela Franusiak – sekretarz, Henryk Anders, Urszula Kallik, Krzysztof Kolonko.

W 2012 r. odbyły się 4 posiedzenia komisji: 22.02.; 16.05.; 23.08.; 06.12. Łącznie rozpatrzono wnioski 14

osób. Przyznano 13 zapomóg bezzwrotnych na łączną kwotę 24.200 zł.

KPF wniosowała do XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIB o zmianę Regulaminu udzielania pomocy finansowej członkom ŚIOIB – w Załączniku nr 1. w sprawie wyłączenia z Funduszu Pomocy Finansowej kwoty ubezpieczenia nnw członków. Zmiana została przyjęta uchwałą XI Zjazdu nr 18/2012 z dnia 21.04.2012r.

Komisja Materiałów i Regulaminów Zjazdowych

Komisja opracowała projekty treści dokumentów wymaganych do przeprowadzenia obrad XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIB w 2012r.: Porządek obrad XI Zjazdu Sprawozdawczego

ŚIOIB i Regulamin obrad XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIB. Projekty te zatwierdziła Rada ŚIOIB, a następnie przyjął XI Zjazd Sprawozdawczy ŚIOIB.

Komisja Odznaczeń

Komisja Odznaczeń ŚIOIB działała pod przewodnictwem Andrzeja Nowaka i wystąpiła

w 2012r. z 74 wnioskami o przyznanie odznaczeń i odznak dla osób, które w 10-leciu ŚIOIB wyróżniły się swoim zaangażowaniem w działalności samorządu zawodowego, zarówno w regionie jak i na forum krajowym. Pozytywnie rozpatrzono 54 wnioski i nasi członkowie otrzymali następujące odznaczenia i odznaki:

- ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI – 2 osoby;
- ZŁOTY MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ – 6 osób;

- SREBRNY MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ – 1 osoba;
- ZA ZASŁUGI DLA BUDOWNICTWA – 13 osób;
- ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA / ZŁOTA/ - 6 osób;
- ZA ZASŁUGI DLA WOJ. ŚLĄSKIEGO / ZŁOTA / - 1 osoba;
- ZA ZASŁUGI DLA WOJ. ŚLĄSKIEGO / SREBRNA / - 4 osoby;
- ZŁOTA ODZNAKA HONOROWA PIIB – 12 osób;
- SREBRNA ODZNAKA HONOROWA PIIB – 9 osób.

Przedstawiciele ŚIOIB w organach PIIB

W 2012r nasi przedstawiciele pracowali aktywnie organach krajowych. Delegaci na Krajowy Zjazd PIIB: Bella Czesława; Buszka Franciszek; Ciesiński Krzysztof; Czarniecki Stefan; Dzierżewicz Jerzy; Jasiona Janusz; Kallik Urszula; Karnowski Marek; Karwowski Roman; Kluska Józef; Kolonko Krzysztof; Kozula Janusz; Krasnowski Janusz; Panicz Zenon; Starosolski Włodzimierz; Świerczyńska Maria; Szeleper Waldemar; Twardosz - Michniewska Bar-

bara; Wójcik Stefan; Wyrwas Piotr wzięli udział w XI Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym PIIB, który obradował w dniach 6-7.07.2012r. W prezydium obrad Zjazdu przedstawicielem ŚIOIB był Roman Karwowski, w Komisji Uchwał i Wniosków pracowała Maria Świerczyńska, a w pracach Komisji Mandatowej uczestniczył Waldemar Szeleper. W dniu 11.10.2011r. odbył się Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB, w którym uczestniczyli nasi delegaci.

W Prezydium Krajowej Rady PIIB funkcję wiceprezesa pełni Stefan Czarniecki, członkowie Krajowej Rady PIIB to : Franciszek Buszka, Józef Kluska i Janusz Kozula.

W Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej pracowali: Janusz Krasnowski – sekretarz KKK i Janusz Jasiona.

W Krajowej Komisji Rewizyjnej funkcję sekretarza pełni Urszula Kallik.

Funkcję Koordynatora Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej pełni Waldemar Szeleper.

Członkami Krajowego Sądu Dyscyplinarnego są: Zenon Panicz, Dorota Przybyła i Barbara Twardosz – Michniewska. Poza posiedzeniami składów sędziowskich wzięli udział w dwóch posiedzeniach plenarnych i w dwóch szkoleniach dla KSD i KROZ z udziałem przewodniczących OSD i Koordynatorów OROZ.

W pracach Komisji Prawno – Regulaminowej Krajowej Rady brała udział Ewa Dworska jako przewodnicząca KP-R ŚIOIB, a w pracach Komisji Wnioskowej KR Maria Świerczyńska.

Realizacja wniosków z XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIB w 2012 r.

Wnioski skierowane do rozpatrzenia przez Radę ŚIOIB

Lp	Grupa	Nr Wniosku	Treść wniosku	Zgłaszający	Sposób załatwienia / realizacji
Grupa I. Wnioski dotyczące Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej i egzaminów na uprawnienia budowlane					
1	I	12	<p>Wniosek do Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej: Proszę o ustosunkowanie się do poniżej przytoczonych kwestii, a wyartykułowanych przez uczestników ostatniej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nikt nie szanuje czasu egzaminowanych, egzamin trwał do 23 ! 2. Przydzielanie punktów za odpowiedź, nie jest jasne i zawsze działa na niekorzyść egzaminowego. 3. Niezgodne z regulaminem zadane są pytanie pomocnicze, nie związane z pytaniem głównym, a wpływające na ocenę odpowiedzi, 4. Komisja zwraca się per „jest p. inżynierem to umie p. czytać”, „w przepisach jest źle, proszę powiedzieć jak jest dobrze”, 5. Komisja wdaje się w sprzeczki między sobą, 6. Pytania na część pisemną są tajne, 7. Sale egzaminacyjne są małe, co nie pozwala się skupić przy przygotowaniu do odpowiedzi, 8. Wyniki egzaminu ustnego nie są wywieszane ! 9. W wykazie przepisów, które obowiązują daną branżę jest wiele dziwactw jako rozporządzenia w sprawie dróg i lotnisk dla branży sanitarnej a dla konstrukcyjnej nie, 10. W wykazie zaznaczono „ogólną znajomość” – co to właściwie znaczy, 11. W śląskiej izbie nie można wnosić swoich materiałów na ustny, a w mazowieckiej, podkarpackiej można, 12. Egzamin ustny powinien być protokolowany, by można było dochodzić swoich racji ! <p>Wnioskuje do KKK o ustalenie i opublikowanie jednokrotnych zasad przeprowadzania egzaminu na uprawnienia budowlane z uwzględnieniem specyfiki i zakresu wiedzy poszczególnych specjalności.</p>	Stanisław Karpiński mandat nr 81	<p>Postulaty zgłoszone przez wnioskodawcę będą w miarę możliwości uwzględnione w pracy Izby.</p> <p>Jednocześnie, Rada ŚIOIB ustosunkowuje się do następujących punktów z obu wniosków:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pkt 8 – wyniki egzaminu ustnego są ogłaszane zgodnie z regulaminem. • Pkt 11 – wszystkie materiały, konieczne do udzielenia odpowiedzi na egzaminie ustnym, są udostępnione na sali przez komisję egzaminacyjną. • Pkt 12 – egzamin jest protokolowany.

Lp	Grupa	Nr Wniosku	Treść wniosku	Zgłaszający	Sposób załatwienia / realizacji
2	1	13	<p>Wniosek do Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej: Proszę o ustosunkowanie się do poniżej przytoczonych kwestii, a wyartykułowanych przez uczestników ostatniej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> Nikt nie szanuje czasu egzaminowanych, egzamin trwał do 23 ! Przydzielanie punktów za odpowiedź, nie jest jasne i zawsze działa na niekorzyść egzaminowego. Niezgodne z regulaminem zadane są pytanie pomocnicze, nie związane z pytaniem głównym, a wpływające na ocenę odpowiedzi, Komisja zwraca się per „jest p. inżynierem to umie p. czytać”, „w przepisach jest źle, proszę powiedzieć jak jest dobrze”, Komisja wdaje się w sprzeczki między sobą, Pytania na część pisemną są tajne, Sale egzaminacyjne są małe, co nie pozwala się skupić przy przygotowaniu do odpowiedzi, Wyniki egzaminu ustnego nie są wywieszane ! W wykazie przepisów, które obowiązują daną branżę jest wiele dziwactw jako rozporządzenia w sprawie dróg i lotnisk dla branży sanitarnej a dla konstrukcyjnej nie, W wykazie zaznaczono „ogólną znajomość” – co to właściwie znaczy, W śląskiej izbie nie można wносить swoich materiałów na ustny, a w mazowieckiej, podkarpackiej można, Egzamin ustny powinien być protokolowany, by można było dochodzić swoich racji ! <p>Wnoszę o publikację na stronie OKK, pytań egzaminacyjnych z poprzednich sesji w ciągu jednego miesiąca od ich przeprowadzenia.</p>	Stanisław Karpiński mandat nr 81	<p>Postulaty zgłoszone przez wnioskodawcę będą w miarę możliwości uwzględnione w pracy Izby. Jednocześnie, Rada ŚIOIIB ustosunkowuje się do następujących punktów z obu wniosków:</p> <ul style="list-style-type: none"> Pkt 8 – wyniki egzaminu ustnego są ogłaszane zgodnie z regulaminem. Pkt 11 – wszystkie materiały, konieczne do udzielenia odpowiedzi na egzaminie ustnym, są udostępnione na sali przez komisję egzaminacyjną. Pkt 12 – egzamin jest protokolowany.
Grupa 2. Wnioski dotyczące Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego					
4	2	7	Wnoszę, aby przygotowywanie i rozsyłanie dokumentacji dowodowej dla składów orzekających OSD ŚIOIIB odbywało się drogą elektroniczną w postaci skanów. Każdy sędzia powinien dla tego celu otrzymać indywidualny kod dostępu.	Mirosław Topolski mandat nr 195	Wniosek realizowany. Przy realizacji wniosku spełniane są następujące zasady:

Lp	Grupa	Nr Wniosku	Treść wniosku	Zgłaszający	Sposób załatwienia / realizacji
5	2	8	Wnoszę o wyposażenie składów orzekających OSD ŚIOIIB w Katowicach dla potrzeb rozpraw jawnych w jednakowe ubrania (marynarki i spodnie) z nadrukiem logo Izby oraz identyfikatory osobowe.	Mirosław Topolski mandat nr 195	<ol style="list-style-type: none"> Skany stron z akt sprawy są przesyłane na izbowy adres elektroniczny członka OSD. Przesyłane drogą elektroniczną skany są zabezpieczone indywidualnym hasłem, przekazanym do rąk własnych danemu sędziemu OSD. Omawiana możliwość dostępu do akt sprawy udostępniona jest autorowi wniosku, sędziemu OSD oraz innym zainteresowanym członkom OSD. Skanowanie odbywać się będzie z użyciem sprzętu biurowego zapewniającego sprawne skanowanie większej ilości stron.
Grupa 3. Inne wnioski					
6	3	9	Uczestnictwo młodych inżynierów po zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego w pracach związanych z funkcjonowaniem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach.	Janusz Jasiona mandat nr 72	<p>Wniosek w trakcie realizacji.</p> <p>Posiedzenia Zespołu Organizacyjnego Forum Młodych ŚIOIIB odbyły się w dniach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 06.11.2012r. (pierwsze posiedzenie), - 05.12.2012r. - 09.01.2013r.
7	3	16	Podjęcie do analizy przez Radę Izby możliwości działalności gospodarczej jako odrębnej komórki organizacyjnej podległej lub powołanej przez Izbę Agencji pośrednictwa zatrudniania inżynierów będących członkami Izby.	Wojciech Radomski mandat nr 150	Realizacja wniosku w obecnym stanie prawnym nie jest możliwa.

9 wniosków z XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚIOIIB przekazano do PIIB (żaden z tych wniosków nie był kierowany do Krajowego Zjazdu). Podczas XI Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego PIIB ze ŚIOIIB wpłynął do Zjazdowej Komisji Uchwał i Wniosków 1 wniosek – ten wniosek jest w trakcie realizacji.

Komisja Wnioskowa KR przygotowała dla Krajowej Rady propozycję realizacji wniosków

z XI Krajowego Zjazdu oraz XI okręgowych zjazdów. W czasie obrad w dniu 12.12.2012 r. Krajowa Rada przyjęła do każdego z wniosków stanowisko dotyczące jego realizacji.

Sposób realizacji zgłoszonych wniosków zostanie przekazany każdemu z wnioskodawców. Stosowna informacja będzie również zamieszczona na stronie internetowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Spotkanie w I Obwodzie Bielsko-Biała

Wprowadzenie młodej kadry technicznej do pracy w samorządzie zawodowym inżynierów budownictwa jest potrzebą chwili. Ta sprawa była wnioskowana ponownie na ostatnim zjeździe delegatów ŚIOIB w 2012 roku.

Pierwsze spotkanie młodych członków ŚIOIB z obwodu bielsko - bialskiego z przewodniczącym Rady ŚIOIB Franciszkiem Buszką oraz funkcyjnymi członkami ŚIOIB odbyło się w dniu 20.12.2012 roku w zmodernizowanej sali multimedialnej odremontowanego budynku Domu Technika NOT w Bielsku - Białej. Forum Młodych reprezentowali Bartłomiej Adamczyk, Wojciech Janusz, Piotr Spizewski. Młodzi członkowie ŚIOIB mieli okazję uczestniczyć w uroczystości otwarcia nowego pomieszczenia biura bielskiej Placówki Terenowej, którego dokonali Franciszek Buszka, Józef Kluska i Janusz Kozula.

Spotkanie otworzył przewodniczący Rady ŚIOIB. Nakreślił kierunki działania Rady i jej organów oraz przedstawił początki tworzenia w ŚIOIB Forum Młodych i pierwsze działania organizacyjne, jak powołanie Zespołu Organizacyjnego Forum Młodych na spotkaniu w Katowicach w dniu 6.11.2012 r. Koordynatorem na terenie działania Placówki Terenowej w Bielsku - Białej został wybrany Piotr Spizewski.

Przewodniczący Rady ŚIOIB w swym wystąpieniu nawiązał do sprawy podniesienia składki człon-

kowskiej za 2013r. Zaproponował, by część kwoty wynikającej ze zwiększonej składki przeznaczyć na działalność integracyjno - szkoleniową w placówkach terenowych.

Po wystąpieniu przewodniczącego Rady wywiązała się dyskusja, w której proponowano różne formy integracji i współpracy. Ciekawą propozycję przedłożył kol. James Jurczyk - były przewodniczący młodej kadry w PZITB (w latach 70. i 80. ub. wieku), który zaproponował młodym inżynierom spotkania koleżeńskie w różnych rejonach Śląska połączone ze zwiedzaniem ciekawych obiektów w realizacji lub już zrealizowanych, albo obiektów zabytkowych.

Proponowano również: ustanowienie obrońcy z urzędu dla członków ŚIOIB mających sprawy cywilne, organizację imprez sportowych, współpracę przygraniczną, dom opieki inżyniera budownictwa na Śląsku, imprezy kulturalne. Młodzi członkowie naszej Izby zwracali uwagę na potrzebę ich dyspozycyjności w pracy, problemy ze zwalnianiem czy delegacjami.

W podsumowaniu przyjęto, że tego typu spotkania jak dzisiejsze będą odbywać się raz w kwartale i należy nimi zainteresować licniejszą grupę młodych członków Izby.

W trakcie dyskusji James Jurczyk wysoko ocenił dotychczasowe dokonania Placówki Terenowej w Bielsku-Białej, coroczne zawody narciarskie, turnieje brydżowe dla członków ŚIOIB, Mistrzostwa Polski w Brydżu Sportowym PIIB, seminaria w formie wyjazdów technicznych.

Na zakończenie spotkania uczestnicy złożyli sobie życzenia świąteczne i noworoczne łącznie się opłatkami.

Janusz Kozula

Jesienna sesja egzaminacyjna w Śląskiej Izbie

Zgodnie z regulaminem Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, w dniu 23 listopada 2012 roku o godz. 10.00 we wszystkich okręgowych izbach inżynierów budownictwa rozpoczął się egzamin pisemny XX sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane.

Przed sesją do Śląskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej wpłynęło 265 wniosków o dopuszczenie do egzaminu, z czego 5 wniosków zostało zaopiniowanych negatywnie z powodu niewystarczającej praktyki zawodowej. Do egzaminu przystąpiło łącznie z osobami którym nie udało się zdać egzaminu w poprzednich sesjach 349 osób. Z racji dużej liczby zdających egzamin pisemny - testowy odbył się w trzech audytoriumnych salach na Wydziale Prawa i Administracji Śląskiego Uniwersytetu przy ul. Bankowej w Katowicach. W zależności od zakresu uprawnień test opracowany przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną zawierał 45 ÷ 90 pytań z ponad 2.5 tysięcznej Centralnej Bazy Pytań Egzaminacyjnych KKK, a czas na jego wypełnienie wynosił do 3 godzin.

Egzamin pisemny zdały pomyślnie 332 osoby, co stanowiło około 95% zdających. W następnych dniach odbyły się egzaminy ustne, do których przystąpiły 323 osoby; 265 zdających, tj. około 82% uzyskało pozytywny wynik.

Zgodnie z regulaminem osoby zdające odpowiadają, w zależności od zakresu uprawnień, na 4 ÷ 10 pytań; 50% stanowią pytania (także z zakresu Polskich Norm) w formie losowanego zestawu ułożonego w oparciu o Centralną Bazę Pytań KKK, pozostałe 50% to pytania opracowane indywidualnie przez Okręgową Komisję Kwalifikacyjną na podstawie praktyki zawodowej zdającego. Zdający w trakcie przygotowania się do odpowiedzi mają dostęp do tekstów przepisów oraz Polskich Norm. Obecnie egzamin pisemny ma na celu sprawdzenie wiedzy z zakresu przepisów Prawa budowlanego dotyczących procesu budowlanego, natomiast egzamin ustny - sprawdzenie jakości praktyki zawodowej przeprowadzonej przed egzaminem. Egzamin nie sprawdza zawodowej wiedzy teoretycznej uzyskanej w trakcie studiów.

Jesienna sesja egzaminacyjna zakończyła się w dniu 30 listopada 2012, natomiast uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych odbyło się w dniu 10 stycznia 2013 roku. W trakcie tej uroczystości, w obecności przewodniczącego Rady ŚIOIB Franciszka Buszki, członków OKK oraz przedstawicieli stowarzyszeń branżowych, odbierający uprawnienia złożyli ślubowanie prawidłowego pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

W trakcie XX sesji nadano uprawnienia budowlane

ne w następujących specjalnościach:

- architektonicznej 3 osoby;
- konstrukcyjno-budowlanej 107 osób;
- drogowej 31 osób;
- mostowej 25 osób;
- instalacyjnej – sanitarnej 67 osób;
- instalacyjnej – elektrycznej 29 osób;
- telekomunikacyjnej 1 osoba;
- kolejowej 2 osoby.

W czasie 10 lat działalności naszej Izby, w trakcie 20 sesji egzaminacyjnych na uprawnienia budowlane w różnych specjalnościach i zakresie, uprawnienia uzyskało 4.234 osób.

Janusz Krasnowski

Dyrektor Wydziału Infrastruktury Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Igor Śmietanski, przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego Jan Spychala

Przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka i przewodniczący Śląskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Piotr Szatkowski wręczają uprawnienia budowlane

Egzamin pisemny

Oni też tworzyli Izbę....

W jubileuszowych publikacjach zostały zamieszczone wspomnienia kolegów, którzy tworzyli Izbę. W naszym nowym cyklu chcemy „spotkać się” z kilkoma osobami ze ŚIOIB, których działalność na rzecz samorządu inżynierów budownictwa również zasługuje na szczególne wyróżnienie.

Maj 2008 - członkowie KR ze ŚIOIB z A. B. Nowakowskim; stoją od prawej: S. Czarniecki, wiceprezes S. Wójcik, Z. Matuszyk i J. Kluska

Śląsku. Już w lutym 2001 roku stowarzyszenia naukowo – techniczne PZITB, PZITS, SEP, SITK i SITWM zawarły porozumienie w sprawie organizacji ŚIOIB. W maju 2001 roku został powołany zarządzeniem ministra rozwoju regionalnego i budownictwa pierwszy Komitet Organizacyjny, któremu przewodniczył prof. Stanisław Kuś. W ślad za tym powstawały zespoły organizacyjne izb okręgowych, do których stowarzyszenia naukowo – techniczne zgłaszały do pracy swoich reprezentantów. Razem z kol. Ryszardem Jakubowskim zostaliśmy reprezentantami SITWM w 14. osobowym Zespole Organizacyjnym ŚIOIB. Na spotkaniu w październiku 2001 roku dr inż. Andrzej B. Nowakowski – delegat Komitetu Organizacyjnego wręczył wszystkim członkom Zespołu pisma nominacyjne.

Na czym polegała Twoja praca w Zespole Organizacyjnym ŚIOIB?

W Zespole Organizacyjnym ŚIOIB zostałem wybrany skarbnikiem, należałem więc do składu Prezydium, które koordynowało działania zmierzające do utworzenia Izby. Pierwszym zadaniem postawionym przez Zespół było zbieranie deklaracji kandydatów o przystąpieniu do Izby, czym zajęły się biura stowarzyszeń, a kolejnymi przygotowanie zebrań informacyjno – wyborczych delegatów i pierwszego, założycielskiego zjazdu śląskiej izby. Moim zadaniem jako skarbnika było sporządzanie niezbędnej dokumentacji dotyczącej finansów oraz budżetu Zespołu; budżet tworzony był w oparciu o wpłaty wpisowego wnoszone przez członków w wysokości 50 zł. Brałem aktywny udział w przygotowaniu zebrania informacyjno - wyborczego Katowice II (obejmującego sąsiadujące z Katowicami: Bytom, Sosnowiec, Siemianowice Śląskie, Tychy oraz powiaty: bieruńsko – lędziński, będziński i mikołowski) w Centrum Kultury w Katowicach, których obsługę zapewniało także moje stowarzyszenie.

Znalazłeś się w gronie najważniejszych osób we władzach PIIB, jak do tego doszło?

Na I Założycielskim Zjeździe ŚIOIB w Katowicach, w czerwcu 2002 zostałem wybrany członkiem Rady ŚIOIB oraz delegatem na Zjazdy Krajowe, a na I Założycielskim Krajowym Zjeździe PIIB w Warszawie we wrześniu 2002 - do Krajowej Rady PIIB. W Krajowej Ra-

dzie, podobnie jak w radach okręgowych starano się zachować parytety branżowe. Ze ŚIOIB członkami Krajowej Rady zostali wybrani razem ze mną koledzy: Stefan Czarniecki (BO), Tadeusz Lipiński (IE) oraz Zbigniew Matuszyk (IS) - nasza Izba była już wtedy najliczniejszą po mazowieckiej izbą okręgową w kraju. Na pierwszym posiedzeniu Krajowej Rady, zwołanym także w celu ukonstytuowania Rady, kol. Stefan Czarniecki podał moją kandydaturę na wiceprezesa PIIB. Kandydaturę przyjęto i zostałem wybrany. Uchwałą Krajowej Rady powierzono mi funkcję jednego z czterech wiceprezów PIIB.

Czym zajmowałeś się w ramach pracy w Krajowej Radzie i w Radzie ŚIOIB?

Funkcję wiceprezesa Krajowej Rady pełniłem przez dwie kadencje, realizując następujące tematy:

- Opracowanie zasad doskonalenia zawodowego członków Izby - przyjęte uchwałą Krajowej Rady zasady, obowiązują do dzisiaj; umożliwiły organizację różnych form szkoleń we współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi i upowszechnienie czytelnictwa prasy technicznej w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.
- Wdrożenie grupowego ubezpieczenia OC członków Izby - jako przewodniczący Zespołu ds. Ubezpieczeń OC, prowadziłem z upoważnienia Krajowej Rady negocjacje z 26 towarzystwami ubezpieczeniowymi, pomogły one wybrać ubezpieczyciela oferującego najniższą składkę ubezpieczeniową członków PIIB.
- Współpraca Krajowej Rady z okręgowymi radami - współpracowałem z izbami: małopolską, świętokrzyską, kujawsko - pomorską, zachodniopomorską, dolnośląską i opolską.
- Współpraca z zagranicą - realizując to zadanie w ramach tzw. Grupy Wyszehradzkiej, do której oprócz PIIB należą izby z Czech, Słowacji i Węgier, współtworzyłem tzw. słownik betonowy i współpracowałem przy tworzeniu uchwał dotyczących wzajemnej współpracy. Przygotowy-

Komisja Prawno-Regulaminowa Krajowej Rady - sierpień 2006

wałem także referaty dotyczące prac PIIB oraz naukowo-techniczne, np. referat wygłoszony w ramach międzynarodowej konferencji w Szege-dzie na Węgrzech, dotyczący wdrożenia przeciwpowodziowej dyrektywy Rady Europy.

W czasie trzech kolejnych Zjazdów Krajowych pracowałem w zjazdowej Komisji Uchwał i Wniosków, która w okresach pomiędzy Zjazdami zajmowała się sporządzaniem dla Krajowej Rady propozycji realizacji przyjętych na Zjeździe wniosków. Uczestniczyłem także w pracach Komisji Prawno – Regulaminowej KR.

W Śląskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa pracowałem przez dwie kadencje jako członek Rady ŚIOIB, która zajmowała się - zwłaszcza w I kadencji – organizacją pracy naszej Izby wg zasad działania stworzonych na wzór zasad przyjętych w PIIB. Przekazywałem także redakcji Informatora wiadomości do rubryki „Co nowego w Krajowej Radzie”. W II kadencji powołano także w ŚIOIB Komisję Prawno – Regulaminową Rady, byłem przewodniczącym tej Komisji.

Na IX Zjeździe Sprawozdawczo – Wyborczym ŚIOIB zostałem wybrany ponownie członkiem Rady ŚIOIB oraz delegatem na Zjazdy Krajowe. Na IX Zjeździe Sprawozdawczo – Wyborczym Krajowej Rady powierzono mi funkcję wiceprzewodniczącego Zjazdu. Aktualnie pracuję w Radzie ŚIOIB i w Komisji Prawno-Regulaminowej Rady. Jestem wiceprzewodniczącym tej Komisji i uczestniczę w przygotowaniu wniosków do opracowywanych ustaw: Prawa budowlanego, o planowaniu przestrzennym, o gospodarce nieruchomościami, prawa wodnego oraz ochrony środowiska.

Jak oceniasz z perspektywy 10 lat efekty swojej pracy w Izbie?

Podejmowane i realizowane z moim udziałem od pierwszych lat istnienia Izby różnorakie formy działań, zarówno na szczeblu okręgowym jak i krajowym skutkują do dziś, zapewniając organom Samorządu i członkom Izby warunki do wypełniania obowiązków nałożonych Ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów.

Rozmawiała Maria Świerczyńska

Prezydium X Zjazdu PIIB

NASZA HISTORIA

Ze starych dziejów budownictwa

Niedawno Polska Izba Inżynierów Budownictwa obchodziła uroczyste swoje dziesięciolecie. W publikacjach dotyczących powstania naszego samorządu podkreślano urzeczywistnienie szczytnej idei z końca lat 30. XX wieku, podniesionej przez rząd III Rzeczypospolitej. Czy ktoś z nas zadał sobie przy tej okazji pytanie, jak daleko wstecz sięga pomysł organizacji na ziemiach polskich ruchu branżowego budowlanców celem rozwiązania nurtujących nas problemów?

Odpowiedź na to pytanie wylania się z kart oprawionego w okazałą księgę III rocznika półmiesięcznika „Inżynierja i Budownictwo” z 1881 roku! Na pierwszej stronie 49 numeru z 20 grudnia (1 stycznia) 1880/1881 roku redakcja pisma zamieściła odezwę - z inicjatywy Zarządu Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie - kierowaną do inżynierów, techników i architektów krajowych, nawołującą do zorganizowania zjazdu naukowego polskich techników na wzór zjazdu inżynierów i architektów austriackich, który odbył się w Wiedniu w październiku 1880 roku. Już wtedy widziano korzyści, które mogły być osiągnięte na drodze osobistego porozumienia pomiędzy ogółem techników polskich, *gdyż tylko wzajemna wymiana żywego słowa zdoła przyczynić się do praktycznego rozwiązania kwestyi, od których nie tylko interes mężów jednego zawodu, lecz także i interes całego kraju zawisł w wysokim stopniu.*

Jak widać już w czasie rozbiorów Polski, w Galicji - zaborze austriackim o najmniejszym stopniu zniewolenia Polaków - rozważano możliwość stworzenia na terenie Królestwa Polskiego jakiejś formy organizacji ludzi techniki, a wśród nich pracujących w budownictwie. Z uwagi na brak w Królestwie towarzystw technicznych, Zarząd Towarzystwa Politechnicznego zwrócił się z tą ideą do redakcji pisma, które postrzegał jako stanowiącą pewne ogniwo łączące jednostki pracujące w różnych gałęziach technicznych.

Traktując tą informację jako ciekawostkę oraz piękny przykład ówczesnej pisowni, publikujemy kopię pierwszej strony tego wydania. Dodać należy, że półmiesięcznik wydawany był w Warszawie, w Królestwie Polskim, gdzie obowiązywał kalendarz juliański (jak w całym zaborze rosyjskim) i dostępny także w Galicji, gdzie obowiązywał kalendarz gregoriański - stąd występują dwie daty wydania.

Półmiesięcznik „Inżynierja i Budownictwo” wyda-

wany w latach 1879 ÷ 1885, to pismo - dokument będący protoplastą dzisiejszej prasy technicznej. W roczniku z 1881 roku, przedstawiono w formie zorganizowanych działów ówczesne osiągnięcia techniki. Już wówczas odczuwano potrzebę przekazywania wiedzy technicznej także w naszym zawodzie. Z dziedziny budownictwa jest np. bardzo ciekawy cykl artykułów dotyczących cementu portlandzkiego z opisem jego składu chemicznego, technologii produkcji, rodzajów badań i sposobu sprawdzania jakości, są artykuły podające sposób wykonania izolacji przeciwwilgociowych, fundamentowania poniżej fundamentu sąsiada lub artykuły o budowie kolei, mostów, itp. Odrębny dział poświęcono budowie, ogrzewaniu i wentylacji teatrów, budowie dróg, wałów przeciwpowodziowych, stawów rybnych, produkcji wyrobów z gliny palonej, kamieni budulcowych ze sproszkowanego żużla, itp. Jest również dział poświęcony propagowaniu literatury technicznej, opisujący ciekawostki techniczne, jak np. wagon parowy systemu Thomasa. W odrębnym dziale prezentowano komunikaty o konkursach na projekty budowy różnych obiektów, w nim m.in. na plan łaźni, domu na letnie mieszkanie, czy plan kościoła w Gowarzewie, itp. Podjęto także próbę ujednoczenia, a w zasadzie utworzenia *Słownika polskich terminów budowlanych* w miejsce dotychczas używanej w budownictwie terminologii w języku niemieckim i rosyjskim. Publikowano ceny materiałów budowlanych oraz ceny usług budowlanych. Ciekawy jest pogląd dotyczący wynagradzania budowniczych we Francji, gdzie: *Jeśli nie zawarto szczegółowej umowy co do wynagrodzenia, budowniczy ma wymagać za budowę, do której opracował plany i detale i której wykonaniem kierował, 5% od sumy kosztów budowy* - temat ważny także dziś. Ówczesni inżynierowie widzieli potrzebę szerzenia wiedzy technicznej oraz poradnictwa - w formie skrzynki zapytań i odpowiedzi na zadane pytania i stawiane problemy.

Rok III. T. III.]

WARSZAWA, 20 Grudnia (1 Stycznia) 1880/81 r.

[Nr. 49.

PISMO PÓLMIESIĘCZNE ILLUSTROWANE

DLA
INŻYNIERÓW. WŁAŚCICIELI FABRYK I MASZYN. PRZEMYSŁOWCÓW, GÓRNIKÓW, BUDOWNICZYCH. PRZEDSIĘBIORCÓW
OBYWATELI ZIEMSKICH & & &REDAGOWANE PRZEZ
W. ŻUKOWSKIEGO I J. ŚWIECZANOWSKIEGO.

Od Zarządu Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie.

Ze względu na okoliczność, że w Królestwie Polskim nie istnieje żadne towarzystwo techniczne, Zarząd Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie udaje się do naszej Redakcji, jako stanowiącej pewne ogniwo, łączące jednostki, pracujące w różnych gałęziach technicznych, — z odeszwą, czybyśmy nie zechcieli poruszyć sprawę zjazdu techników polskich na wzór zjazdu inżynierów i architektów austriackich który się odbył w Wiedniu w Październiku r. 1880.

Nie potrzebujemy przytaczać tu argumentów, przemawiając za wielkimi korzyściami, jakieby osiągnięte być mogły przez wymianę myśli wszystkich pracowników na polu techniki, i tu zupełnie zgodzić się musimy ze zdaniem Zarządu Towarzystwa Lwowskiego że: „aby żądania i życzenia techników polskich mogły być należycie sformułowanymi, potrzeba koniecznie umożliwić osobiste porozumienie się pomiędzy ogółem techników polskich, gdyż tylko wzajemna wymiana żywego słowa zdoła przyczynić się do praktycznego rozwiązania kwestyi, od których nie tylko interes mężów jednego zawodu, lecz także i interes całego kraju zawisł w wysokim stopniu. Zaprzeczyc się nie da, że brak wszelkiej łączności i porozumienia pomiędzy technikami, w rzeczach zapoznanego ich zawodu, nie mało przyczynił się do lekceważenia ich stanowiska w społeczeństwie, tudzież utrudnił walkę o przyznanie tymże głosu decydującego tam, gdzie wiedza ich do tego uprawnia.”

Dodać ze swej strony musimy, że ponieważ podobne zjazdy naukowe w rozmaitych gałęziach specjalnych, odbywają się już wszędzie za granicą, uważamy przeto, że zwołanie zjazdu inżynierów i techników polskich może być bez wątpienia bardzo skutecznym środkiem, mogącym przyczynić się do wyjednania powagi i znaczenia dla głosów, podniesionych w sprawach żywo obchodzących ludzi wiedzy i dobrej woli, adeptów nauki i sztuki narodowej.

Podzielając więc w zasadzie myśl Towarzystwa Lwowskiego, dołożymy wszelkich starań, aby poruszyć sprawę podobnego zjazdu naukowego w kołach techników krajowych, mamy też przekonanie, iż inteligencja nasza i prasa miejscowa przychyli się do zamierzonego projektu i udzieli nam w tym względzie swej pomocy.

Zarząd Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie stawia nam w końcu następujące trzy pytania:

- 1) W którym roku i miesiącu byłoby najstosowniej zjazd zwołać?
- 2) Czy byłoby pożądanem obrać Kraków na miejsce zjazdu—i
- 3) Które sprawy należałoby postawić na porządku dziennym?

Udajemy się więc do inżynierów, techników i architektów krajowych, aby raczyli osobiście przedstawić lub zakomunikować listownie Redakcji „Inżynierji i Budownictwa” wnioski swoje, zdania i uwagi, tyczące się wyżej wymienionych pytań. List Towarzystwa Lwowskiego znajduje się w Redakcji i może być w każdej chwili udzielony do przejrzania.

Redakcja.

Czytane dzisiaj artykuły zawarte w III roczniku półmiesięcznika „Inżynierja i Budownictwo” z 1881 roku przenoszą nas w odległy, ale bardzo ciekawy świat techniki i naszego zawodu. Mimo że zostały napisane ponad 130 lat temu, wydają się nadal aktualne.

W kolejnych numerach chcemy przybliżyć czytelnikom Informatora treści ciekawszych artykułów zawartych w tym historycznym już dziś wydawnictwie.

Janusz Krasnowski
Maria Świerczyńska

Jak zdobywaliśmy

„prawie”

Dziki Zachód...

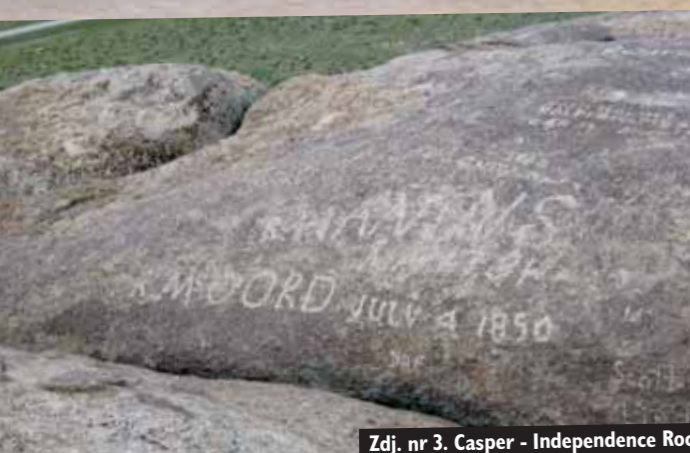
Od dłuższego czasu rodzina mieszkająca w USA zapraszała nas do siebie. Wzięliśmy więc mapy i przewodniki, ułożyliśmy plan zwiedzania i w lipcu 2009 r. poleciliśmy z Krakowa przez Paryż do Chicago.

Zdj. nr 1. Chicago

Zdj. nr 2. Chicago

Zdj. nr 3. Casper - Independence Rock

Zdj. nr 4. Dubois

Dwa dni spędzone w Chicago były pełne wrażeń. Miasto zaurczyło nas pięknym Parkiem Millenium z fontannami, ogromną lustrzaną „fasolą” (fot.1), amfiteatrem z ogromną profesjonalną sceną i ogrodem botanicznym; bogatym oceanarium; widokami z diabelskiego młyna na moło Navy Pier. Wieczorny rejs po jeziorze Michigan z widokiem na oświetlony zachodzącym słońcem Down Town (fot.2) i pływanie rzeką Chicago pomiędzy oświetlonymi budynkami, pod 10 mostami, połączone z ciekawą opowieścią szypca przewodnika było frajdą. Ogromne miasto widziane w nocy z tarasu na 337 m w John Hancock Center robiło wrażenie rajy świateł rozpedzonych aż po horyzont. Dużą atrakcją stanowiła naziemna kolejka El zataczająca pętlę wokół historycznego centrum miasta zwanego „Loop”. W wędrowce po mieście oczywiście nie można było pominąć Sears (Willis) Tower – 443 m wysokości (trzeci wieżowiec na świecie pod względem wysokości), z jego tarasem widokowym na 103 piętrze powiększonym poza obrys budynku o 4 szklane kabiny. I lotnisko O'HARE – jedno z największych w USA gdzie co minutę ląduje i startuje samolot. Tu przylecieliśmy i stąd odlatywaliśmy do Denver – największego lotniska w „środku” USA.

W Denver (stan Colorado) czekała na nas rodzina. Zabrali nas do Casper w stanie Wyoming. Mijaliśmy miejscowości znane dotychczas z westernów – Fort Collins, Cheyenne, Laramie... W pobliżu Casper prowadził szlak wędrowek wschód – zachód w czasach „gorączki złota”. Tu znajduje się skała Independence Rock (fot.3) i przełęcz Devil's Gate – drogowskazy na szlaku i równocześnie ostrzeżenia dla „nowicjuszy” – jeśli wędrowcy nie pokonali tego miejsca do 4 lipca (Dzień Niepodległości – Independence Day) to musieli przez Góry Skaliste przedzierać się zimą, co mieli szansę przeżyć tylko nieliczni. W Casper znajduje się bardzo ciekawe muzeum historii Indian zamieszkujących te tereny.

Wypożyczamy samochód, zabieramy mapy i przewodnik „Podróże marzeń” - wyruszamy na zachód spełniać nasze marzenia. Pierwszy przystanek to niewielkie miasteczko Dubois (fot.4) – centrum wygląda jak plan filmowy z westernu – małe drewniane i murowane domy z gankami, sklepiki z pamiątkami, galeria rzeźby w dawnym saloonie z pianistą w meloniku na ganeczku i muzeum w nieczynnej kopalni złota. Trasa wiedzie nas dalej na zachód aż do Grand Teton – majestatycznych gór wyrastających na wysokość 4200 m n.p.m. wprost z niziny. Jest to jeden z najmłodszych granitowych łańcuchów Gór Skalistych, ostre szczyty, strome zbocza i skały w kolorze stali z plamami lodowców.

Wreszcie docieramy do Yellowstone, który przecież doskonale znamy z filmów o misiach Yogi i Bubu. I pierwsze rozczarowanie: po naszych sympatycznych misiach ani śladu zaś zagadnię-

ty przez nas rangers dopiero po długim namyśle przypomniał sobie o nich. Ale za to wszędzie pełno ostrzeżeń o dzikich zwierzętach (łosie i bawoły fotografowaliśmy z samochodu). Yellowstone to kraina gorących źródeł i gejzerów – największy z nich to Old Faithful Geysier (fot.5). Wędrujemy pomostami pomiędzy mniejszymi dymiącymi i bulgocącymi gejzerami podziwiając niezrównane kolory (żółty, brąz, pomarańcz, niebieski, szmaragdowy) licznych jezior, aż dochodzimy do Grand Prismatic Spring (fot.6). Jeszcze piękny zachód słońca w przy wodospadach gdzie woda rzeki Yellowstone spada z wysokości ok. 370 m do wąwozu o ścianach głównie w żółtych odcieniach – stąd wzięła się nazwa rzeki i parku.

Zakrecając naszą podróżniczą pętlę na wschód i mamy na trasie miejscowość Cody. Patron miasta William Frederick Cody znany jako Buffalo Bill to człowiek – legenda: myśliwy, zwiadowca armii, aktor i organizator wielkich widowisk z historii Dzikiego Zachodu, z którymi objeżdżał Amerykę i Europę. Na przedmieściach miasta Old Trail Town – zrekonstruowana została główna ulica miasteczka z czasów „wielkiej wędrowki” z oryginalnym, choć mocno zakurzonym wyposażeniem domów. W centrum wielkie Muzeum Buffalo Billa – kolekcja broni i wypchanych zwierząt (miś grizzly prawie jak żywy), pamiątki myśliwskie i indiańskie, oryginalny dyliżans i wóz pocztowy, plakaty z występów i pokazów i mnóstwo portretów samego Buffalo Billa – jednym słowem Dzikie Zachód w pigułce. Niedaleko Cody zwiedzamy wzniesioną w 1905-1910 r. potężną zaporę na rzece Shoshone River. Przy wysokości 99 m była najwyższą zaporą w świecie aż do 1936 roku, kiedy ukończono zaporę Hoovera na rzece Kolorado.

Przez wyżynę Bighorn docieramy w okolice Sundance pod Devils Tower National Monument – pierwszy w historii USA pomnik narodowy (1906 r.) Jest to wysoki na 264 m odsłonięty przez erozję komin wulkaniczny (fot.7). W języku Indian Dakota skała nosi nazwę „Wieża Niedźwiedzia”. Jak mówi legenda niedźwiedź zaatakował siedem młodych Indianek, które uciekając wdrapały się na niewysoką skałę, prosząc bogów o ratunek. Skała z woli bogów zaczęła podnosić się coraz wyżej, ale uparte zwierzę nie chciało zrezygnować z łupu i uporczywie drapało pazurami i boczne. W końcu dziewczęta zostały ze szczytu zabrane przez bogów i świecą na niebie jako Plejady.

Mijamy drogowskaz „Dakota Południowa”. W miasteczku Dedwood zatrzymujemy się na posiłek w słynnym „Saloonie nr 10”, gdzie w 1876 r. zginął Dzikie Bill Hickok – następna legenda Dzikiego Zachodu – zwiadowca, szeryf, egzekutor prawa i porządku, strzelec wyborowy, a na końcu hazardzista. Następny przystanek Mount Rushmore z 18-metrowymi głowami czterech prezydentów (fot.8): Waszyngtona, Jeffersona,

Lincolna i Roosevelta, wykutymi w granitowej skale w okresie od 1927 do 1941 r. Około 15 km dalej powstaje od 1948 roku pomnik indiańskiego bohatera Crazy Horse (fot.9) – wodza Indian Dakota Oglala, dowódcy w bitwie pod Little Big Horn w 1876 r. Jego pomysłodawcą jest rzeźbiarz polskiego pochodzenia Korczak Ziolkowski, który pracował też przy pomniku Mount Rushmore. Po zakończeniu rzeźba ma mieć 195 m szerokości i 172 m wysokości, sama głowa wodza ma być wielkości całego pomnika prezydentów (fot.8). U podnóża góry powstaje Centrum Kultury i Edukacji Indian. Crazy Horse Memorial Center jest w całości finansowany ze środków prywatnych, od śmierci Ziolkowskiego w 1982 r. budowę prowadzi jego rodzina (żona i sześcioro dzieci) według projektu i materiałów zostawionych przez rzeźbiarza.

Wracamy do Casper przez najbardziej uprzemysłowaną część stanu Wyoming – mijamy odkrywkowe kopalnie węgla, liczne pompy wydobywające ropę naftową. Jest to duży kontrast w porównaniu z dotychczasową trasą pełną odkrytych przestrzeni, pastwisk i generalnie pustkowia, bo jest to stan drugi po Alasce jeśli chodzi o wskaźnik najmniejszego zaludnienia.

Na następną trasę wyruszamy po paru dniach z Denver. Kierunek Grand Canyon, ale po drodze tyle ciekawych rzeczy... W pobliżu Moab, Arches National Park (Park Narodowy Skalnych Łuków). Rdzawo – pomarańczowo – łososiowe łuki skalne (podobno w ilości ok. 1700 szt.), żebra, iglice, sterczyny, grzyby i inne trudne do określenia formy to wynik działania wody, lodu, śniegu i wiatru na piaskowiec. Niektóre z nich mają nazwy: Park Avenue, Wieża Sądu, Owca, Organy, Wieża Babel, Trzy Plotkarki czy wyglądająca jak gigantyczny grzyb z ogromnym kapeluszem na cienkiej nóżce – Balance Rock (fot.10). Z mnogości łuków najbardziej znany jest Delicate Arch – symbol krainy czerwonych skał stanu Utah (występujący w reklamie snikersów z umierającym starym Indianinem). Po wizycie wśród łuków zahaczyliśmy o Pomnik Przyrody Naturalnych Mostów i drogą dostępną tylko w lecie dla samochodów osobowych zobaczyliśmy z góry piękną panoramę Monument Valley w zachodzącym słońcu. Jest chyba najbardziej znana z westernów kraina i do tej pory wydawało mi się, że te filmowe kolory wynikają z nieudolnej koloryzacji starych filmów, ale to co zobaczyłam przeszło najśmielsze oczekiwania.

Wreszcie Grand Canyon. Wczesnym rankiem pojechaliśmy na lotnisko w Tusayan i już o 8.00 byliśmy w powietrzu. Pod nami wyżyna Kaibab, płaska jak stół, porośnięta niezbyt gęstym lasem i nagle ogromna „szczelina” wyrzeźbiona przez wody rzeki Kolorado, o zboczach w kolorach trudnych do opisanie – od szaro-fioletowych po rudo-pomarańcze –

Zdj. nr 6. Yellowstone - Prismatic Spring

Zdj. nr 5. Yellowstone - Old Faithful Gysier

Zdj. nr 7. Devils Tower

Zdj. nr 8. Mount Rushmore

► brązy. Ten widok zapierał dech w piersiach i każdy chciał mieć oczy dookoła głowy, żeby nic nie uciekło z tego widoku (fot.11). Widoki oglądane później z różnych punktów choć piękne, już nie zrobiły na nas takiego wrażenia, zważywszy na to iż w 40 stopniowej temperaturze drgające powietrze „zamazywało” obraz przeciwległego zbocza kanionu. Wijąca się w dole rzeka Kolorado w zależności od dna raz miała kolor brązowy, raz szary, a nawet zielony.

Polubiliśmy rzekę Kolorado i następnym przystankiem było Jezioro Powella (fot.12), sztuczny zbiornik powstały dzięki wybudowaniu w 1956 roku niedaleko miejscowości Page, zapory o wysokości 175 m i zalaniu Glen Canyon. Jezioro jest bardzo urokliwe i za każdym zakrętem widoki są zaskakujące a w tle widać kolorowe skały Monument Valley. Statkiem wycieczkowym popłynęliśmy pod największy

skalny most na świecie Rainbow Bridge National Monument (fot.13). Ogromny łuk z piaskowca ma 85 m rozpiętości i 88 m wysokości, zaś jego sklepienie ma 13 m grubości i 10 m szerokości (dwupasmowa jezdnia). Tęczowy Most w zależności od oświetlenia w różnych porach dnia rzeczywiście mieni się paletą barw i w pełni zasługuje na swoją nazwę. Jest to święte miejsce Indian Nawahów, Pajutów i Pueblo, gdyż w ich wierzeniach tęcza wiąże niebo z ziemią i jest symbolem wrót wszechświata. Aż do 1909 roku tego cudu natury nie oglądał żaden biały człowiek.

Okolice Page kryją jeszcze jedną niespodziankę – szczylinowy Kanion Antylopy (fot.14) znajdujący się na terenie rezerwatu Indian Nawaho. Wejście do kanionu to wąska szczelina w skale leżącej na pustyni, przez którą należy się wślizgnąć na stalowe pomosty. Już po pokonaniu paru schodów w dół jesteśmy w baśniowym kolorowym świecie falujących skał oświetlonych przez szczelinę w górze. Gra światła, kolorów, kształtów i faktury piaskowca tworzy nieprawdopodobne podziemne zjawisko. Po licznych stalow-

wych schodach i pomostach, przeciskając się pomiędzy ścianami kanionu schodzimy ok. 30 m w dół. Zwiedzanie odbywa się zawsze z przewodnikiem ze względu na niebezpieczeństwo gwałtownych obfitych opadów, podczas których kanion staje się dnem rwącego i szybko wzbierającego potoku, jednego z dopływów Jeziora Powella. Podczas takiej niespodziewanej ulewnej w 1997 roku w kanionie zatono 11 osób, o czym przypomina tablica przed wejściem. Antelope Canyon był jak „wisienka na torcie” – takich wrażeń na tej pustyni z elektrownią w tle w życiu się nie spodziewaliśmy.

Jeszcze przed nami spotkanie z rodziną w Albuquerque w stanie Nowy Meksyk – to już zupełnie inne widoki i krajobrazy. Bardzo nas zauroczyła stolica stanu – Santa Fe, raj dla artystów, którzy w jej pobliżu mają swoją kolonię. I tylko Polski Sklep z matrioszkami i samowarem na wystawie był jakby z innej bajki.

Wszystko jednak się kończy i niestety najszybciej uciekają dni urlopowe. Spędziliśmy w USA trzy intensywne tygodnie, przejechaliśmy ok. 3000 mil w 8 stanach i zobaczyliśmy naprawdę bardzo dużo interesujących i zaskakujących miejsc. Były to bardzo udane wakacje i bardzo wiele się nauczyliśmy o tym kawałku świata. Podobali nam się ludzie, uśmiechnięci i chętni do pomocy – czego wielokrotnie doświadczyliśmy. Zakres i dostępność wszelkich informacji turystycznych

jest bez zarzutu, choć w naszej amerykańskiej rodzinie podziw wzbudził nasz przewodnik Gazety Wyborczej, bo dzięki niemu byliśmy w takich miejscach o których oni nie wiedzieli. Mój podziw wzbudziło przestrzeganie przez Amerykanów przepisów ruchu drogowego – wolne miejsca dla niepełnosprawnych, maksymalna prędkość na międzystanowych autostradach na poziomie dopuszczalnych 75 mil (ok. 120 km/h) przy drogach jak stół, aż po horyzont. Faktem jest, że mandaty są wysokie, a szeryfy wyjeżdża „znieścacka” i jest kwestią paru minut dopadnięcie pirata drogowego. Zachętą dla turystów są bilety do parków narodowych – cena uzależniona od wielkości auta, a nie ilości pasażerów i ważność przez tydzień niezależnie od ilości wjazdów i wyjazdów poza teren.

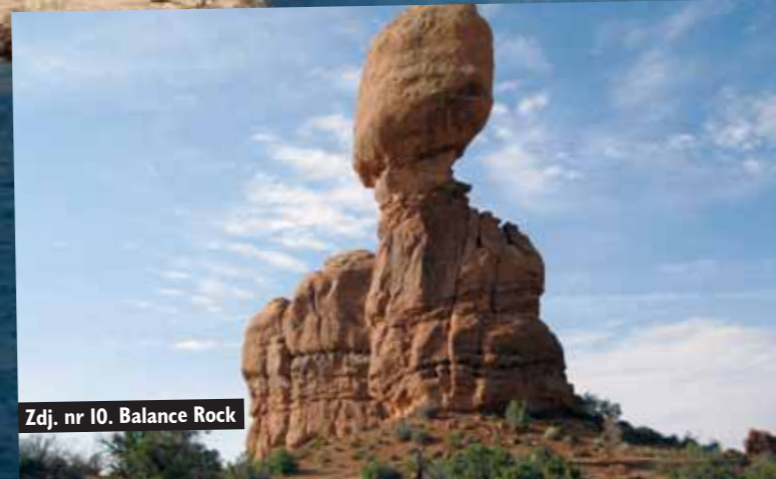
Krystyna Trojan

Zdj. nr 12. Jezioro Powella

Zdj. nr 9. Crazy Horse

Zdj. nr 10. Balance Rock

Zdj. nr 11. Grand Canyon

Zdj. nr 13. Rainbow Bridge

OSOBOWOŚĆ BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO

Profesor Włodzimierz Starosolski

X Zjazd PIIB

Wiceminister Janusz Żbik wręcza Profesorowi Medal „Osobowość Budownictwa Śląskiego”

Od 2009 roku Kapituła Tytułu Honorowego oraz Medalu OSOBOWOŚĆ BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO przyznaje to zaszczytne wyróżnienie wybitnym ludziom pracującym przez lata dla Śląska, szczególnie zasłużonym dla budownictwa, tworzącym historię gospodarczą regionu. W listopadzie 2012 roku w czasie uroczystej XV Gali Budownictwa – tytułem Osobowość Budownictwa Śląskiego został uhonorowany prof. dr hab. inż. Włodzimierz Starosolski - członek Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Laudację na jego cześć wygłosił prof. Jan Ślusarek - dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Śląskiej.

Aby przybliżyć czytelnikom Informatora sylwetkę Profesora, spotykam się z nim na rozmowę w jego gabinecie na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Z tym wydziałem związał Profesor ponad 60 lat swojego życia. Mimo formalnego statusu emeryta nadal pracuje, a uczelnia nie jest jedynym miejscem jego pracy. Profesor prowadzi zajęcia z konstrukcji żelbetowych ze studentami wyższych lat - to studenci II stopnia,

czyli już inżynierowie, którzy ukończyli 3 letnie studia I stopnia. Jest cenionym i lubianym wykładowcą za zaangażowanie i umiejętność klarownego przedstawiania skomplikowanych nieraz zagadnień.

Profesor Włodzimierz Starosolski to człowiek dobrze znany w środowisku inżynierów budownictwa lądowego nie tylko na Śląsku, a jego dokonania i naukowy dorobek robią wrażenie i budzą szacunek. Starsi z nas pamiętają go z zajęć z żelbetu jeszcze jako asystenta na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej, młodzi - już jako wykładowcę konstrukcji żelbetowych, a ci, których zaraził swoją naukową pasją - jako promotora lub recenzenta prac naukowych - przewodnika po świecie konstrukcji żelbetowych, sprężonych, zespolonych, murowych - nauczyciela i życzliwego współpracownika. Wielu z nas - nawet nie będąc jego studentami - korzystało lub korzysta ze skryptów i podręczników do żelbetu jego autorstwa, wielu słuchało z zainteresowaniem jego wykładów lub wypowiedzi na konferencjach naukowych i szkoleniach, czy głosu w dyskusjach.

Pan Profesor urodził się w Warszawie, gdzie spędził dzieciństwo aż do Powstania Warszawskiego, potem zamieszkał w Bytomiu. Do Warszawy nie wrócił, choć z nostalgią wspomina miejsca znane z lat dziecięcych. Po maturze w 1951 roku w bytomskim gimnazjum chciał studiować budowę kadłubów statków na Politechnice Gdańskiej, jednak bliżej była Politechnika Śląska, wybrał budownictwo lądowe. Z czasu studiów

został zapamiętany jako bardzo dobry, solidny i dyscyplinowany student. Po obronie pracy magisterskiej w 1956 roku planował wyjazd do Koszalina, gdzie właśnie powstawał Miastoprojekt, ale profesor Stefan Kaufman zaproponował mu pracę na uczelni.

W czasie blisko 57 letniej pracy dydaktyczno-naukowej na Wydziale Budownictwa Lądowego prowadził wykłady, zajęcia seminaryjne i laboratoryjne ze wszystkich działów budownictwa żelbetowego. Równocześnie przez pracę naukową zdobywał kolejne stopnie naukowe: w wyniku obrony pracy doktorskiej dotyczącej studium belki sprężonej otrzymał w 1962 roku stopień doktora nauk technicznych, a w 1968 roku na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedłożonej rozprawy „Z zagadnień płaskich stropów bezgłowicowych” - stopień naukowy doktora habilitowanego. W 1986 roku Rada Państwa nadała mu tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych, a minister mianował profesorem Politechniki Śląskiej. W 1998 został mianowany przez Ministra Edukacji Narodowej na stanowisko profesora zwyczajnego. Wychował wiele pokoleń inżynierów konstruktorów. Pod jego kierunkiem młodzi adepci sztuki inżynierskiej podejmowali ambitne badania doświadczalne i dzięki jego pomocy wielu starszych asystentów mogło prowadzić badania naukowe. Wieloletnie działania badawcze, teoretyczne i doświadczalne Profesora dotyczyły początkowo elementów sprężonych, w szczególności ciągłych belek kablobetonowych,

następnie konstrukcji płytowo - słupowych, prefabrykowanych konstrukcji ściannowych, i prefabrykowanych konstrukcji szkieletowych. W ostatnich latach działalność Profesora koncentruje się na zagadnieniach modelowania obiektów przy komputerowym wspomaganii projektowania (z zastosowaniem pakietu programów ABC firmy „Pro-Soft” dra inż. Krzysztofa Grajka) oraz na zagadnieniach związanych z zachowaniem się zespolonych stropów deskowych i ustrojów płytowo - słupowych. Prace badawcze zaowocowały licznymi opracowaniami, których jest autorem lub współautorem. Obszerny dorobek publikacyjny Profesora liczy kilkaset pozycji. Są to podręczniki i skrypty oraz liczne publikacje w znanych periodykach - sam wykaz złożyłby się na pokaźnych rozmiarów broszurę. Popularne „Konstrukcje żelbetowe” wydawane przez PWN doczekały się 14 wydań - dwa ostatnie wg Eurokodu 2 i norm związanych. Profesor jest autorem lub współautorem 30 pozycji książkowych, około 150 artykułów w periodykach i około 150 referatów wygłoszonych na konferencjach naukowych.

Inna działalność Profesora o charakterze naukowym to udział w pracach Normalizacyjnych Komisji Problemowych: NKP 213 ds. Projektowania i Wykonawstwa Konstrukcji z Betonu i Konstrukcji Zespolonych oraz NKP 195 ds. Prefabrykatów z Betonu.

Obok pracy dydaktyczno - naukowej na uczelni pracował równolegle w dużych biurach projektów ▶

WPPK 2004 - Wykładowcy z organizatorami

Studencka Konferencja Budowlana EUROINŻYNIER

X Zjazd ŚIOIIB

X Zjazd PIIB

Profesor w swojej domowej pracowni

► („Koksoprojekt”, „Miastoprojekt”, „Inwestprojekt”) początkowo jako projektant, później konsultant. Ta praca obok zdobywania doświadczeń w projektowaniu była też poważnym źródłem utrzymania, jednak w czasie, gdy można było pracować tylko na jednym etacie, wybrał etat na uczelni. Od kilkunastu lat do dziś współpracuje ściśle z PP-U „Unidom” w Katowicach. Dużym osiągnięciem zawodowym dot. zagadnień projektowych było współautorstwo opatentowania i wdrożenia do produkcji systemów budowania konstrukcji prefabrykowanych oraz elementów prefabrykowanych. Były to: system szkieletowy SBD, system podnoszonych stropów GPS-90, system budowy parkingów wielopoziomych prefabrykowano - monolitycznych U-F oraz elementy prefabrykowane, m.in. stropy pracujące dwukierunkowo: prefabrykowane SH i zespolone 2K. Profesor jest również współautorem patentów i wzorów użytkowych mających zastosowanie w prefabrykacji. Uprawnienia budowlane do projektowania posiada od grudnia 1963, a uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego od grudnia 1989 roku. Jest autorem lub współautorem licznych ekspertyz dotyczących stanu i zagrożeń konstrukcji sprężonych oraz konstrukcji żelbetowych monolitycznych i prefabrykowanych. Swoim wychowankom - pracownikom uczelnianym gorąco zaleca praktykę projektową i kontakt z przemysłem budowlanym,

bo zdobyte tą drogą doświadczenie zapewnia harmonijny rozwój naukowo - zawodowy.

Nawiązując do dorobku naukowego profesora wspominam, że cieszy się w środowisku inżynierów budownictwa sławą wybitnego naukowca, na co odpowiada zwyczajnie: *nie jestem człowiekiem sławnym, jestem człowiekiem pracującym*. Właśnie praca jest – jak sam twierdzi – jego pasją. Zapytany o nastawienie rodziny do niezwykle zaangażowania w naukową działalność podkreśla, że zawsze miał w domu przyjazny klimat do pracy. Było to ważne, bo naukowo pracował głównie w domu, a na uczelni „urzędował” sprawując funkcje dydaktyczne: nauczyciela, wykładowcy lub administracyjne, kierując Katedrą Konstrukcji Budowlanych.

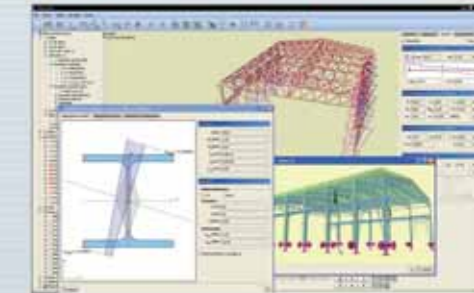
Profesor jest członkiem kilku towarzystw i komitetów naukowych oraz organizacji związanych z budownictwem, w których angażuje się społecznie, pełniąc ważne funkcje. W Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, którego członkiem jest od 1956 roku był przez jedną kadencję prezesem Oddziału PZITB w Gliwicach, następnie przez dwie kadencje wiceprezesem Zarządu Głównego PZITB. Od pierwszych „Warsztatów Pracy Projektanta Konstrukcji” jest aktywnym członkiem Komitetu Organizacyjnego tej corocznej, popularnej w środowisku inżynierskim konferencji. Za pracę w PZITB

został wyróżniony członkostwem honorowym. W Śląskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa od II kadencji jest delegatem na zjazdy ŚIOIIB oraz Zjazdu Krajowe PIIB. W II kadencji był także członkiem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej (już wcześniej, w latach 1995-2000 uczestniczył w pracach Wojewódzkiej Komisji ds. Oceny Przygotowania Zawodowego jako wiceprzewodniczący Komisji), aktualnie bywa zapraszany do składów egzaminacyjnych na uprawnienia budowlane. Jest aktywnym uczestnikiem zjazdów delegatów i jak dobry gospodarz zawsze szuka oszczędności w budżecie ŚIOIIB lub PIIB. Jednocześnie popiera wszelkie działania Izby dające wymierne korzyści jej członkom. W opinii Profesora każdy z członków Izby powinien mieć pomoc prawną ze strony Izby w przypadku problemów związanych z wykonywaniem zawodu. Odnośnie ubezpieczeń OC członków Izby jest zwolennikiem wypracowania systemu ubezpieczeń wzajemnych ze względu na możliwość uzyskania tą drogą oszczędności, a jako bodziec do podnoszenia kwalifikacji zawodowych drogą szkoleń radzi wprowadzić stosowną punktację. Na XI Zjeździe PIIB w „Sprawach wniesionych” zgłosił istotny wniosek dotyczący roztoczenia opieki nad seniorami, których w Izbie jest spory odsetek, na wzór rozwiązań przyjętych w innych branżowych korporacjach.

Za działalność badawczą, naukową i dydaktyczną został Profesor uhonorowany wysokimi odznaczeniami państwowymi i branżowymi oraz wielokrotnie otrzymywał nagrody ministerialne indywidualnie lub w zespole.

Gratulując kolejnego zaszczytnego wyróżnienia pozostaje życzyć Panu Profesorowi dalszego zapału i energii do działań, satysfakcji z dokonań i radości z zarażania młodych inżynierów nauką pasją i entuzjazmem badacza.

Maria Świerczyńska

**OFERTA TYLKO DLA
CZŁONKÓW SLK OIIB**
**R3D3-Rama 3D
ver. 12**
2 580,- netto
490,- netto
**R3D3-Rama 3D - obliczenia statyczne płaskich
oraz przestrzennych układów prętowych.**

MOŻLIWOŚCI PROGRAMU:

- Teoria II rzędu.
- Obciążenia powierzchniowe.
- Generatory przestrzennych ram, kratownic i więzadłów.
- Wczytywanie podrysów dachów z systemu ArcADia oraz automatyczne generowanie konstrukcji połączeń dachowych.
- Analiza statyczna z automatyczną kombinatoryką grup obciążeń i budową obwiedni sił wewnętrznych, reakcji oraz naprężeń.
- Wymiarowanie zbiorcze całego układu.
- Obciążenia: siły skupione, momenty skupione, obciążenia ciągłe, momenty ciągłe, podgrzanie pręta, różnica temperatur, osiadanie podpór, obroty podpór.
- Wizualizacja deformacji układu - animacja w czasie rzeczywistym.

Zamówienie programu
z podaniem numeru członkowskiego
prosimy kierować na adres e-mail:

cis@intersoft.pl

lub telefonicznie pod nr:
42 689 11 01, 602 353 521

w terminie do 30.03.2013 r.

Mała elektrownia wodna

o mocy 0,53 MW w Cieszynie

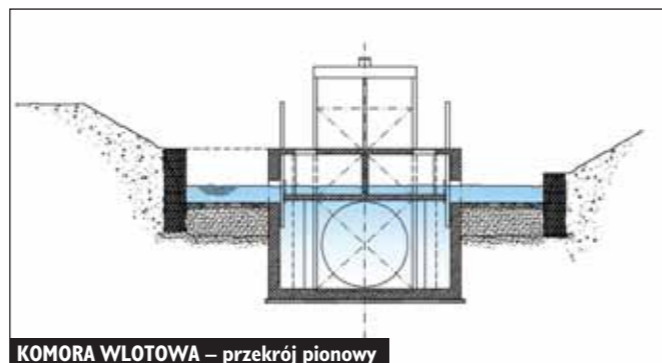

Polska, jako członek Unii Europejskiej oraz sygnatariusz Konwencji Klimatycznej i Protokołu z Kyoto, przyjęła na siebie szereg obowiązków dotyczących strukturalnych zmian w polityce energetycznej i sektorze energetycznym kraju. Konsekwencją tego jest konieczność budowania nowych źródeł energii odnawialnej.

Energia wodna to najpowszechniej wykorzystywane źródło energii odnawialnej na świecie. W ostatnich latach w Polsce wzrosła liczba – głównie małych elektrowni - wykorzystujących lokalne ciekły wodne do produkcji taniej i czystej energii. Jedną z nich jest wybudowana w 2012 roku mała elektrownia wodna (MEW) na rzece Olzie w Cieszynie.

Wykorzystując naturalny spadek Olzy, MEW produkuje energię elektryczną przesyłaną do sieci energetycznej TAURON. Zakłady energetyczne mają obowiązek zakupu energii z MEW. Docelowa moc zainstalowanych turbin w MEW wynosi ok. 530 kW.

Wody Olzy, ujętej przy Jazie III, są doprowadzone podziemnym rurociągiem derywacyjnym do turbinowni. Rurociąg derywacyjny jest to przewód dostarczający wodę do elektrowni, skracający odległość jaką woda płynie naturalnym zakolem rzeki i pozwala na wykorzystanie różnicy poziomów wody na początku i końcu zakola. Zaletą takiego rozwiązania jest brak kosztów utrzymania kanału oraz wysoka niezawodność i efektywność energetyczna. MEW w Cieszynie została wybudowana z wykorzystaniem istniejących budowli hydrotechnicznych, tj. jazu o wysokości piętrzenia 2,9 m oraz

KOMORA WLOTOWA – przekrój pionowy

KOMORA WLOTOWA – betonowanie konstrukcji i zastawek

KOMORA WLOTOWA – stan surowy

KOMORA WLOTOWA – stan eksploatacyjny

ujęcia wody przy jazie dla potrzeb zasilania Młynówki Cieszyńskiej.

MEW składa się z trzech głównych elementów konstrukcyjnych:

1. Komory wlotowej
2. Rurociągu derywacyjnego
3. Turbinowni z niecką wypadową

Ponadto w służbie Jazu III jest zamontowana turbina, wykorzystująca stały przepływ wody niezbędny dla utrzymania życia biologicznego w rzece.

Roboty budowlano-montażowe związane z realizacją przedsięwzięcia rozpoczęły się w październiku 2010 r., a zakończyły po 16.

miesiącach - w lutym 2012. Były one prowadzone w bardzo trudnych warunkach terenowych (park krajobrazowy ze starodrzewem, boisko piłkarskie, przekroczenie kanału ulgi), atmosferycznych (zima, zmarznięty grunt) i gruntowych (w dolnym odcinku rurociągu i pod turbinownią wystąpiły łupki, do urobku których była konieczność użycia młotów pneumatycznych) oraz terminowych (równoczesna rekultywacja parku, prowadzona przez Urząd Miejski Cieszyna wspólnie z Czechami, dotowana przez UE).

Komora wlotowa

Komora wlotowa jest usytuowana w rozwidleniu potoku Młynówki i kanału Ulgi. Konstrukcja komory jest

monolityczna, żelbetowa. Komorę wlotową zamyka monolityczny blok czołowy, w którym jest zabetonowany rurociąg. Za pośrednictwem ścianek podziałowych, podwieszono stropu i zastawek, woda jest rozdzielana na 3 strumienie do: Młynówki, kanału ulgi i rurociągu derywacyjnego.

Na wlocie do komory są zamontowane obrotowo stalowe kraty, wyłapujące zanieczyszczenia płynące z nurtem. Dolne krawędzie krat są unoszone przy pomocy elektrycznych wciągarek, w celu ich samoczynnego oczyszczania prądem wody.

Rurociąg derywacyjny

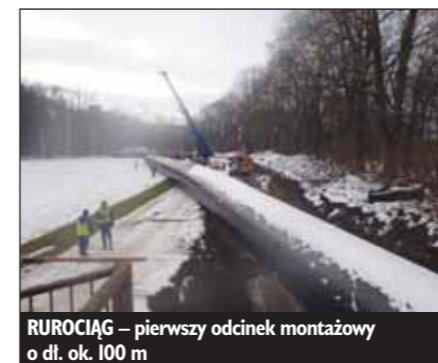
Do budowy rurociągu derywacyjnego w Cieszynie - po raz pierwszy w Polsce - wykorzystano rury Dn 2200 mm PE typu Weholite Spiro wg fińskiej technologii PEHD. Długość rurociągu 510 m.

Rurociąg spawano na budowie z 3-4 segmentów o dł. 12,5 m w odcinku montażowym i układano w wykopie na piasku, ze stałym spadkiem, przy pomocy dwóch samojezdnych żurawi. Kolejne partie rurociągu były sukcesywnie dostarczane na plac budowy, spawane i układane pod ziemią.

Minimalny promień łagodnego wyginania rurociągu przy wykorzystaniu naturalnej elastyczności materiału wynosi 50 Dn = 110 m. Zachowanie tego parametru przy zmianie kierunku trasy rurociągu nie wymagało wykonywania kolan i bloków oporowych. ▶

Jaka to średnica 2200 mm?

RUROCIĄG – pierwszy odcinek montażowy o dł. ok. 100 m

RUROCIĄG – montaż na trasie

RUROCIĄG – Montaż „portek”

Rurociągi wprowadzone do turbinowni

Agregat do spawania rurociągu

TURBINOWNIA - betonowanie konstrukcji

Na końcu zamontowano element rozwidlenia rurociągu na dwa \varnothing 1600 mm (t.zw. "portki") oraz rurę bezpieczeństwa, stanowiącą przelew wody w razie gwałtownego zatrzymania turbin.

Kluczową zaletą zastosowania rurociągu derywacyjnego z PE jest ekonomia rozwiązania oraz gwarancja bezawaryjnej instalacji przy minimalnym oddziaływaniu na ekosystem. Z uwagi na swoje przeznaczenie, rurociąg cechuje się znaczną odpornością na korozję oraz siły hydrodynamiczne. Z tego względu polietylen uznawany jest za najlepszy materiał do budowy niskociśnieniowych rurociągów wykorzystywanych do przesyłu wody. Materiał ten cechuje się bardzo wysoką odpornością chemiczną i jest neutralny dla środowiska.

Kanał jest subtelnie ukryty pod ziemią i nie zaburza estetyki otoczenia.

Turbinownia z niecką wypadową

Ze względów technologicznych i krajobrazowych budynek turbinowni jest zagłębiony w gruncie - całkowicie obsypany ziemią - pozostaje niewidoczny dla ludzkiego oka. Jedynym, wystającym ponad teren elementem, jest rura bezpieczeństwa obudowana gabionem (siatkami z drutu wypełnionymi kamieniami).

Turbinownia to monolityczna skrzynia żelbetowa nakryta ukośnym stropodachem z prefabrykowanych płyt żelbetowych. Dla umożliwienia montażu agregatów oraz ewentualnej ich wymiany ukośna

Charakterystyka techniczna MEW

Lp.	Parametry techniczne	Jedn.	Wielkość
1	Turbina Kaplana typu S z wirnikiem 4-płatowym	\varnothing mm	1090
2	Ilość turbin	szt	2
3	Prędkość obrotowa	obr./min	330
4	Przełyk maksymalny Q_{max}	m ³ /sek	5,5
5	Moc turbiny	kW	250
6	Spad niwelacyjny	m	6,8
7	Spad techniczny	m	6,5
8	Generator – silnik asynchroniczny SEE 355ML6B	szt.	2
9	Nominalne napięcie	V	400
10	Częstotliwość	Hz	50
11	Transformator olejowy MELODY typ TNOSN	szt.	1
12	Moc transformatora	kVA	630
13	Napięcie GN/DN	0,4 KV / 15 kV	
14	Masa całkowita wraz z olejem	kg	2100
15	Turbina Banki-Michaela	szt.	1
16	Moc turbiny	kW	30
17	Rurociąg derywacyjny z PE typ WEHOLITE SPIRO	\varnothing	2200
18	Długość rurociągu	m	510
19	Przepustowość max. rurociągu	m ³ /sek	11

TURBINOWNIA – stan surowy

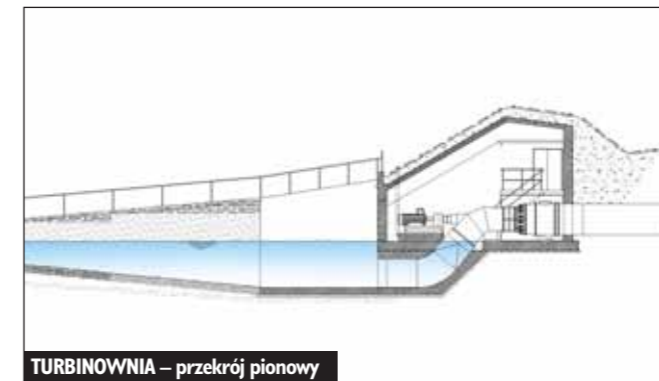
TURBINOWNIA – rura bezpieczeństwa

TURBINOWNIA – turbiny

HISTORIA BUDOWY

- 09.2007 lokalizacja, materiały wyjściowe do projektowania, projekt koncepcyjny
- 13.02.2008 RZGW - pozytywna opinia lokalizacji MEW
- 11.04.2008 Marszałek Województwa Śl. - uzgodnienie inwestycji celu publicznego
- 11.04.2008 ENION - uwarunkowania przyłączenia MEW do sieci
- 24.07.2008 Stała Polsko-Czeska Komisja Graniczna - zatwierdzenie lokalizacji MEW
- 10.07.2009 Starosta Cieszyński - warunki realizacji MEW
- 12.08.2009 Burmistrz m. Cieszyzna - środowiskowe uwarunkowania realizacji MEW
- 19.10.2009 Umowa dzierżawy działki pod turbinownię
- 05.11.2009 Burmistrz m. Cieszyzna - lokalizacja inwestycji celu publicznego
- 11.2009 Rozpoczęcie projektowania MEW
- 08.04.2010 Starosta Cieszyński - Pozwolenie wodnoprawne
- 06.08.2010 **Wojewoda Śl. Pozwolenie na budowę**
- ZAŁATWIENIE FORMALNOŚCI I PROJEKTOWANIE 36 M-CY**
- 27.10.2010-21.02.2012 Budowa MEW, produkcja i montaż turbin (16 m-cy)
- 02.03.2012 WINB - Pozwolenie na użytkowanie MEW
- 04-05.02.2012 Rozruch technologiczny
- 06.2012 Produkcja energii do sieci energetycznej TAURON

TURBINOWNIA – przekrój pionowy

część stropodachu jest demontowalna. Na antresoli, na poziomie +2,6 m, znajdują się szafy sterownicze, a pod nią – transformator.

Wszystkie elementy żelbetowe są wykonane z betonu hydrotechnicznego.

Wszystkie urządzenia i elementy wyposażenia technologicznego wchodzące w skład MEW działają bez obsługi osobowej, a ich sterowanie jest automatyczne, przy pomocy programu komputerowego.

Poniżej turbinowni jest niecka wypadowa, której dno i brzegi - na początkowym odcinku o długości 8,0 m - są umocnione konstrukcją żelbetową, a dalej, aż do brzegu rzeki - koszami gabionowymi.

Jerzy Dzierżewicz

TURBINOWNIA – agregat prądowłoczy

ZESPÓŁ PROJEKTOWY

DIM Bielsko -Biała – pomysł, koncepcja, technologia
ARKON Ustroń
 mgr inż. **Jerzy Dzierżewicz** – konstrukcje budowlane
 mgr inż. **Józef Bednarz** – konstrukcje hydrotechniczne
 mgr inż. **Grzegorz Kłoda** – opracowanie graficzne

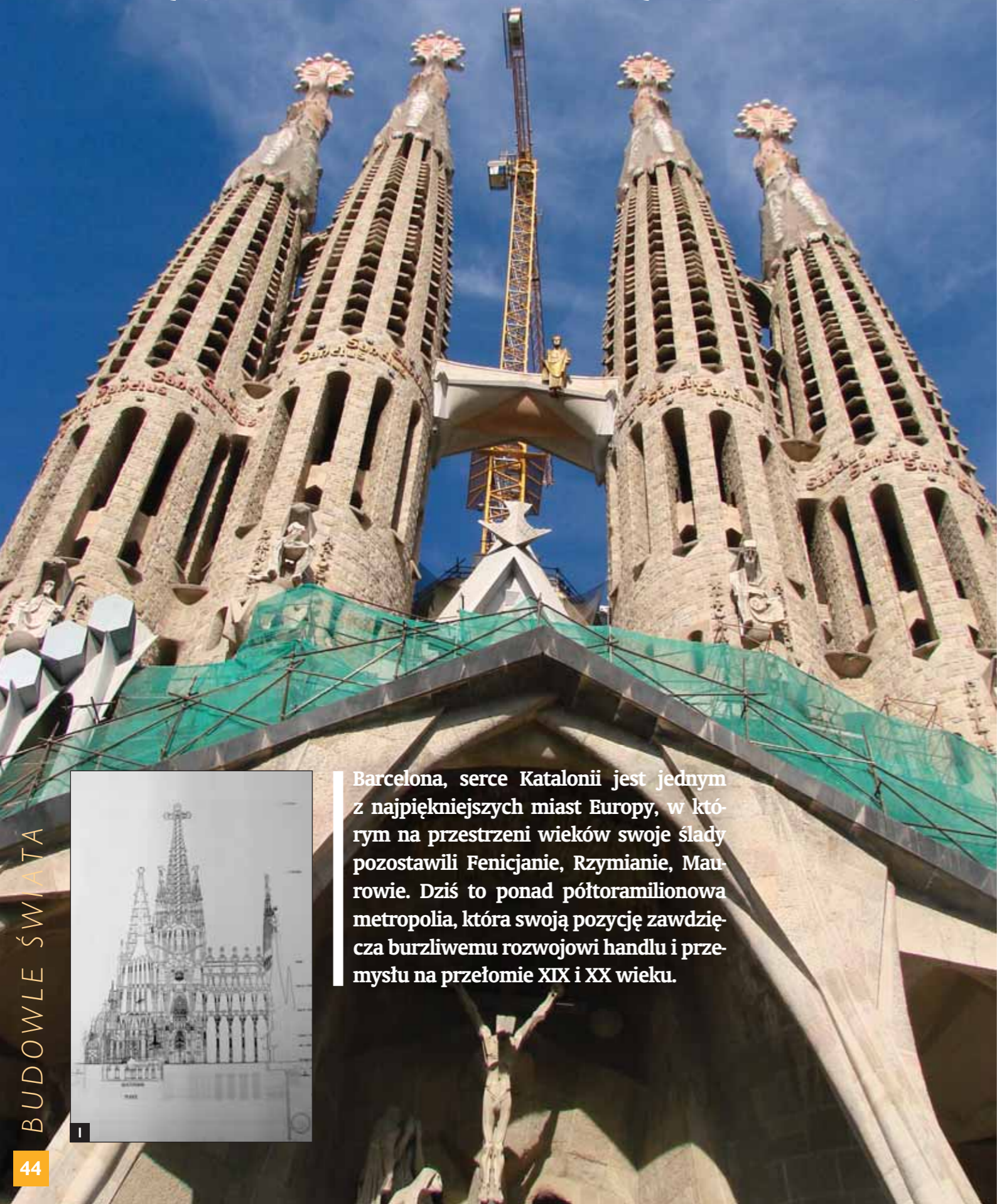
WYKONAWCA ROBÓT

„LEBEX” Bielsko-Biała
 Jacek Suchanek – kierownik budowy

Widok MEW z czeskiego brzegu Olzy

Temple Expiatori de la Sagrada Família Świątynia Pokutna Świętej Rodziny

Barcelona, serce Katalonii jest jednym z najpiękniejszych miast Europy, w którym na przestrzeni wieków swoje ślady pozostawili Fenicjanie, Rzymianie, Maurowie. Dziś to ponad półtoramilionowa metropolia, która swoją pozycję zawdzięcza burzliwemu rozwojowi handlu i przemysłu na przełomie XIX i XX wieku.

Swoją charakterystyczny, niezwykle uporządkowany ład przestrzenny zawdzięcza stworzonemu w 1856 roku planowi Ildefonsa Cerdy, autora Ogólnej Teorii Urbanizacji. Wdrożony dekretem królewskim plan podzielił obszar „nowej Barcelony” na niezwykle regularne kwartały przecinane siecią prostopadłych ulic.

W jednym z takich właśnie kwartałów o powierzchni 12.800 metrów kwadratowych, zakupionym za 172.000 peset przez księgarza i literata Josepa Marię Bocabellę, 19 marca 1882 roku położono pierwszy kamień pod budowę Temple Expiatori de la Sagrada Família. Pierwszym autorem projektu był Francisco de Paula del Villar. Jego projekt (wykonywany bez wynagrodzenia) zakładał budowę neogotyckiego kościoła z trzema nawami i wieżą o wysokości 85 metrów. Jednakże już na początku budowy doszło do nieporozumień dotyczących kosztów budowy. Del Villar upierał się przy budowie kolumn świątyni z ciosów kamiennych, Rada Budowy zaś ze względu na wysokie koszty proponowała kolumny murowane z okładzinami kamiennymi. Wobec braku kompromisu del Villar w marcu 1883 roku zrezygnował z kontynuowania prac, jednakże do 1892 roku zostaje wykonana krypta, część apsydy oraz kaplica świętego Józefa.

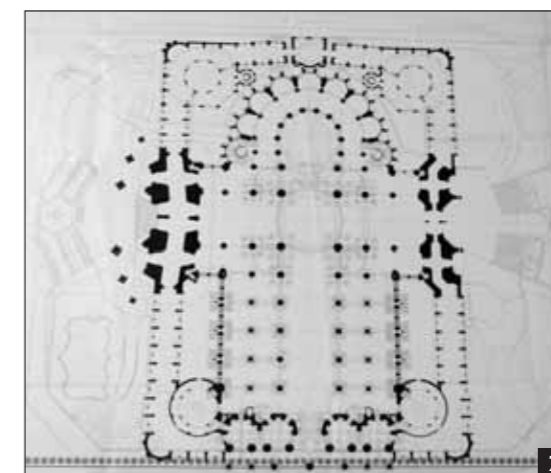
Niespełna rok po położeniu pierwszego kamienia projekt budowy świątyni zostaje powierzony 31-letniemu wówczas Antonio Gaudiemu. Od samego początku Gaudi modyfikuje plany swego poprzednika i rozpoczyna prace nad nowym projektem kościoła, bardziej śmiałym niż projekt opracowany przez del Villara (fot. 1).

Kościół według projektu Gaudiego oparty jest na podstawie krzyża łacińskiego (fot. 2). Z zewnątrz do kościoła będzie można wejść przez jedno z trzech wejść: od strony Fasady Narodzenia, Fasady Męki Pańskiej lub Fasady Chwały. Kościół ma 5 naw oraz apsydę z 7 kaplicami. Kaplice w apsydzie poświęcone są 7 boleściom oraz 7 grzechom. Każda kaplica przedstawiać będzie sceny z życia Świętej Rodziny. Wieża górująca w centrum łacińskiego krzyża mająca symbolizować Chrystusa będzie miała 170 m wysokości i będzie zwieńczona krzyżem. Dookoła niej staną 4 wieże o wysokości 125 m symbolizujące ewangelistów: Marka, Łukasza, Mateusza i Jana. Tylko nieco niższa (123 m) będzie wieża wznosząca się nad apsydą, która będzie poświęcona Marii. Każdą z 3 fasad wieńczyć będą 4 wieże o wysokości od 98 do

117 metrów symbolizujące wszystkich 12 apostołów. Kościół o powierzchni około 4.500 metrów kwadratowych pomieści ponad 8 tysięcy osób. Całość kościoła zostanie otoczona krążkami, które będą wykorzystywane do prowadzenia procesji i jednocześnie będą oddzielać świątynię od zgłętku otaczającego miasta.

Fasada Narodzenia (fot. 3) skierowana jest na wschód tak, by mogły ją oświetlać promienie wschodzącego słońca. Można na niej odnaleźć rzeźby prawie 100 gatunków roślin i zwierząt. To bogactwo detali powoduje, że uważana jest za fasadę życia. Po przeciwległej stronie znajduje się Fasada Męki Pańskiej (fot. 4) o wyrazistej i prostej formie pozbawionej detali i ornamentów, co ma odzwierciedlać ból i śmierć Chrystusa. Po stronie południowej znajdzie się Fasada Chwały - główna fasada świątyni symbolizująca chwałę Chrystusa i ostateczne pokonanie grzechu. Jak pozostałe fasady będzie zawierać odwołania do symboli z Pisma Świętego, takie jak Sąd Ostateczny, Czyściec, Piekło. W portyku będzie umieszczo-

nych 7 drzwi, które mają symbolizować 7 sakramentów oraz strukturę modlitwy „Ojcze nasz”.

W trakcie prac nad projektem Gaudi przeprowadził wiele badań modelowych oraz wypróbował w praktyce wiele swoich pomysłów na innych prowadzonych równocześnie budowlach. W pierwszej kolejności „rozprawił się” z gotyckim podejściem do kształtowania łuków i sklepień, które według niego nie dawało ostatecznego rozwiązania kształtu linii ciśnień. Formułę gotycką z jej murami przyporowymi przyrównywał do kaleki stojącego na kulach. Dodatkowo podkreślał, że wadą gotyku jest stosowanie wszelkich wzmocnień na zewnątrz budynku, czyli na łasce żywiołów, co bardzo niekorzystnie wpływało na trwałość tak ważnych elementów konstrukcji. Analizując konstrukcję gotyckich katedr, Gaudi stwierdził, że nadmiernie skomplikowane struktury są bardzo wrażliwe na awarie – uszkodzenie jednego elementu może spowodować katastrofę całej konstrukcji. W poszukiwaniu odpowiedniego rozwiązania Gaudi stworzył nowatorski, przestrzenny model kościoła w Colonia Güell (fot. 5), w którym zastosował metodę obciążników i sznurków. Model kościoła wykonał w skali 1:10 na drewnianej płycie. W miejscu planowanych słupów Gaudi przymocował sznurki, do których przywiązywał woreczki ze staran-

nie odważonymi ciężarami stanowiącymi jedną dziesięciotysięczną część projektowanej konstrukcji, która miała się opierać na łukach i sklepieniach. Model był oczywiście tworzony „do góry nogami”. Wytworzony w ten sposób kształt linii ciśnień w sznurkach odpowiadał kształtowi linii ciśnień w łukach realnej konstrukcji. Następnie kształty wyznaczone przez sznurki były fotografowane i na tej podstawie dobierane były kształty łuków i kąty nachylenia filarów podpór. Tę metodę Gaudi wykorzystał również w kształtowaniu łuków oraz pochylonych filarów w kościele La Sagrada Família.

Nietypowe rozwiązanie zastosowano również przy kształtowaniu wież. Mają one paraboliczny profil i spiralne schody, co umożliwia pozostawienie niezabudowanej wewnętrznej przestrzeni. W tej przestrzeni mają zostać umieszczone dzwony rurowe typu carillon, które będą wspomagać śpiewy chóru. Dzwony będą wykonane w trzech rodzajach: zwykłe, dostrojone do nut oraz specjalne, np. imitujące dźwięk perkusji.

Kolejnym nowatorskim rozwiązaniem było zastosowanie podwójnego dachu i oświetlenie wnętrza świątyni. Taka konstrukcja ma zapewnić większą trwałość obiektu w porównaniu do powszechnie stosowanych w gotyku drewnianych elementów dachu, które były nadmiernie podatne na ogień, wilgoć, korniki i mikroorganizmy. Dla zapewnienia odpowiedniego oświetlenia Gaudi zaprojektował wykonanie stropu nad nawami, w których rozmieszczono otwory w kształcie hiperboloid jednopowłokowych. Światło wpadające przez otwory i okna w części nad stropem trafia w hiperboloidey, w których zostaje rozproszone i odbite. Dyfuzory zastosowane w prześwietleniu każdej hiperboloidy rozpraszają światło równomiernie do dolnej części kościoła.

Gaudi był baczny obserwatorem otaczającego świata. Wiele pomysłów rozwiązań i detali konstrukcyjnych zaczerpnął wprost z natury. W jego architekturze możemy odnaleźć przeniesione do

skali makro: rozgałęzione kolumny na podobieństwo konarów drzew (fot. 6), podstawy filarów na kształt pni drzewa kapokowego (fot. 7), schody spiralne odwzorowujące spadanie nasion klonu, dach szkoły wzorowany na konoidalnym kształcie liści magnolii, okna o kształcie skorupki morskich okrzemek oraz zwieńczenia wież i pinakli na apsydzie inspirowane kwiatami lawendy i kryształami pirytu.

Projektując tak dużą budowlę, Gaudi miał świadomość, że jej budowa nie zakończy się w czasie jednego pokolenia, podzielił więc swój projekt na etapy. Pierwszym z nich stała się Fasada Narodzenia. Niestety nie doczekał się zakończenia nawet tego zakresu prac. 7 czerwca 1926 roku Antonio Gaudi wpadł pod tramwaj na jednym ze skrzyżowań Barcelony. Był człowiekiem skromnym i niezbyt dbającym o rzeczy doczesne, pewnie dlatego po wypadku nie został od razu rozpoznany, a wręcz uznano go za włóczęgę i nawet taksówkarze nie chcieli udzielić mu pomocy i zawieźć poszkodowanego do szpitala. Zmarł 10 czerwca 1926 roku w wieku 74 lat. Jego ciało zostało pochowane w krypcie La Sagrada, w której pracował przez ostatnie 43 lata swojego życia. W nekrologu Gaudiego jego najbliższy asystent Domenec Sugranes napisał: „Wykonywał swoją pracę tak, jak gdyby był księdzem i nigdy nie myślał o tym, jaką korzyść może mu przynieść jego projekt. Jego oczy zawsze były skierowane na ideał doskonałości, który nosił w duszy i który był motywem wszystkich jego działań”.

Przed tragiczną śmiercią Gaudiego ukończona została tylko jedna wieża Fasady Narodzenia (fot. 8). Kontynuatorami jego dzieła byli jego asystenci: Domenec Sugranes i Francesc de Paula Quijantana, którzy w roku 1933 zakończyli budowę Fasady Narodzenia. Wojna domowa, a następnie druga wojna światowa spowodowały wstrzymanie prac przy budowie kościoła. W 1952 roku rozpoczęto budowę Fasady Męki Pańskiej, którą zakończono po 26 latach. Dziś świątynia jest ciągle w budowie (fot. 9). Obecnie

trwają prace przy głównych wieżach świątyni: Marii, Jezusa i 4 ewangelistów.

Od samego początku budowy całość prac jest finansowana głównie z darowizn i datków wiernych. W dniu 17 lipca 2005 roku Fasada Narodzenia, krypta i apsyda kościoła zostały wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO, a 7 listopada 2010 roku papież Benedykt XVI dokonał konsekracji świątyni i podniósł ją do godności bazyliki mniejszej. Budowa bazyliki ma zostać ukończona w 2026 roku - po 144 latach od położenia pierwszego kamienia pod jej budowę i w 100 lat po śmierci jej twórcy, Antonio Gaudiego.

Zwiedzając bazylikę, każdy może odkryć ją na swój własny sposób. Symbolika, bogactwo detali pozwalają na osobisty, indywidualny odbiór budowli. Pomimo trwającej dookoła budowy geniusz Gaudiego można dostrzec na każdym kroku. Warto również wybrać się na przechadzkę ulicami Barcelony, by odnaleźć inne dzieła Mistrza takie jak: Park Güell, Casa Batlló (fot. 10), Casa Milà czy Colonia Güell. Można też poszukać śladów Barcelony ukrytych na kartach powieści Carlosa Ruiza Zafona. A po zwiedzaniu najlepiej odpocząć przy posiłku w tapas lub pospacerować po nadmorskich plażas...

Piotr Wyrwas

XII EDYCJA KONKURSU Jurajski Produkt Roku

Rozstrzygnięty został XII Konkurs „Jurajski Produkt Roku” organizowany przez Regionalną Izbę Przemysłowo - Handlową w Częstochowie. Dnia 7 grudnia 2012 r. odbyła się gala finałowa, podczas której wręczono laureatom nagrody i wyróżnienia.

Uroczysta finałowa gala wręczenia nagród XII edycji Konkursu „Jurajski Produkt Roku 2012” organizowanego przez Regionalną Izbę Przemysłowo - Handlową w Częstochowie odbyła się w częstochowskim Klubie Politechnik. Galę poprowadził Adam Hutyra, aktor Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. Galę zaszczylicili swą obecnością m. in.: Krzysztof Matyjaszczyk - Prezydent Miasta Częstochowy, posłowie: Jadwiga Wiśniewska oraz Szymon Giżyński, Janusz Krakowian - wicestarosta częstochowski, Michał Konwicki - dyrektor gabinetu prezesa Krajowej Izby Gospodarczej. Swoją obecnością zaszczylicili imprezę także przedstawiciele organów jednostek sa-

morządu terytorialnego, samorządu gospodarczego i zawodowego, organizacji okołobiznesowych, innych urzędów i instytucji oraz lokalni przedsiębiorcy, sympatycy i przyjaciele RIPH. Wszystkich zgromadzonych gości powitała Alicja Paszewska - członek Zarządu RIPH. Widzowie mieli okazję obejrzeć profesjonalne filmy -przygotowane przez Laboratorium Dźwięku „Efektywni” S.C. - prezentujące wszystkie produkty/usługi zgłoszone do konkursu. Nagrody oraz wyróżnienia wręczyli przewodniczący jury konkursowego Grzegorz Lipowski - prezes TJO FSNT NOT w Częstochowie - oraz Tadeusz Szymanek - prezydent Rady Regionalnej Izby Przemysłowo - Handlowej w Częstochowie.

HALA SPORTOWA WIELOFUNKCYJNA PRZY UL. ŻUŻŁOWEJ W CZĘSTOCHOWIE

Inwestor: UNIBEP S.A., TAMEX OBIEKTY SPORTOWE S.A., SPAK Studio Projektowe Anny Kasprzyk, W.P.I. WUDIMEKS Sp. z o.o.

Na temat hali pisaliśmy w Informatorze 3/2012 w cyklu „Buduje się...”

TRZY RÓWNORZĘDNE PIERWSZE NAGRODY W KATEGORII PRODUKT BĄDŹ USŁUGA BUDOWLANA OTRZYMALI:

- Urząd Gminy Poczesna oraz Cz. P. B. P. „PRZEMYSŁÓWKA” S.A. za obiekt : Szkoła podstawowa i sala gimnastyczna dla Zespołu Szkół w Poczesnej;
- UNIBEP S.A., TAMEX OBIEKTY SPORTOWE S.A., SPAK Studio Projektowe Anny Kasprzyk, W.P.I. WUDIMEKS Sp. z o.o. za obiekt: Hala sportowa wielofunkcyjna przy ul. Żużłowej w Częstochowie;
- Gmina Olsztyn za obiekt: Rynek w Olsztynie po rewitalizacji.

SZKOŁA PODSTAWOWA I SALA GIMNASTYCZNA DLA ZESPOŁU SZKÓŁ W POCZESNEJ

Inwestor: Urząd Gminy
Wykonawca: Cz.P.B.P. „Przemysłówka” S.A.

Kompleks edukacyjno - sportowy w Poczesnej, to największa inwestycja w historii gminy. Pomyślano o wszystkim, m.in. o bezpiecznych korytarzach, o zapleczach w salach, gabinecie lekarskim i nowoczesnych sanitariatach. Szkoła podstawowa to także kompleks boisk sportowych z bieżnią o nawierzchniach pokrytych materiałem, który pozwala bezpiecznie przeprowadzać zajęcia z lekkiej atletyki i rozgrywać mecze.

Zwieńczeniem inwestycji, jest nowoczesna sala gimnastyczna, a w niej m.in. hol ze schodami na antresolę i trybuny, nowość - trybuny rozsuwane, kuchnia i stołówka. Wielofunkcyjna arena posiada elastyczną podłogę i kurtyny umożliwiające podział na trzy boiska treningowe. Do budowy szkoły zostały użyte najnowocześniejsze materiały.

RYNEK W OLSZTYNIE PO REWITALIZACJI

Inwestor: Gmina Olsztyn

Rewitalizacja rynku przywróciła centralnemu miejscu w Olsztynie właściwe funkcje: kulturowe, rekreacyjne i edukacyjne. Otworzyła centrum Olsztyna dla publiczności i „rozjaśniła” pierzeje z usługami. „Serce” miejscowości zyskało nowoczesną i funkcjonalną przestrzeń.

Rewitalizacja rynku wraz z ulicą Zamkową w Olsztynie ma stać się bodźcem dla inwestorów, właścicieli nieruchomości w centrum miejscowości. Ma ostatecznie przesądzić, że w Olsztynie, corocznie odwiedzanym przez tysiące turystów, oplaca się inwestować, warto mieszkać i posiadać siedzibę firmy – mówi wójt Gminy Olsztyn, Tomasz Kucharski.

Prace przy rewitalizacji rynku zakończyły się w październiku 2012 r.

Całkowita wartość realizacji zadania to blisko 6 mln zł. Inwestycję dofinansowano w 85% środkami pozyskanymi przez Gminę Olsztyn w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Subregionu Północnego Województwa Śląskiego, Priorytet VI Zrównoważony rozwój miast, Działanie 6.2. Rewitalizacja obszarów zdegradowanych. Pozostałe środki to wkład własny gminy.

W ramach inwestycji przebudowano płytę rynku, wyremontowano ulice: Zamkową i część Kühna, wykonano kanalizację deszczową, zbudowano małą architekturę i oświetlenie, utworzono skwerki z zielenią.

DOMY STALOWE W TECHNOLOGII ARTHAUSS

ArtHaus GmbH Spółka Komandytowa

Konstrukcja domu to niezwykle istotny element całego projektu. To, z jakich materiałów zostanie wykonana decyduje o długowieczności budowli, a co za tym idzie bezpieczeństwie mieszkańców. Odchodząc od tradycyjnych metod stosowanych w budownictwie, ArtHaus jako jedna z nielicznych firm zajmuje się projektowaniem, produkcją i montażem domów, w technologii szkieletu stalowego. Do stworzenia stabilnej konstrukcji wykorzystano lekkie i wytrzymałe kształtowniki stalowe, które znacznie lepiej przenoszą obciążenia niż tradycyjne belki drewniane. Zabezpieczenie antykorozyjne jest tak dobre, że pozwala dawać na nie 100 lat gwarancji.

Drugą innowacją jest modułowa budowa domów, gdzie każdy budynek składa się z segmentów wykonywanych w całości w fabryce. Tak wykonane gotowe segmenty jadą na budowę gdzie są składane w 14 dni. Część domów jest tak zaprojektowana, że można je rozbudowywać o kolejne segmenty powodując, że dom z biegiem czasu rośnie wraz z powiększającą się rodziną.

Te dwie cechy czynią technologię ArtHaus niepowtarzalną, gwarantując pełną powtarzalność produkcji (zawsze takie same segmenty), niezależność od pogody (moduły są budowane w hali produkcyjnej) oraz szybki czas budowy u klienta (niskie koszty pracownicze). Każdy z wyprodukowanych domów ma zawarte w cenie: ogrzewanie podłogowe, wentylację z rekuperacją, instalację elektryczną, instalację wodną, instalację kanalizacyjną, instalację rynnową i ogromną - co czyni dom kompletnym dla klienta.

ŚWIETLIK ALUMINIOWO-SZKLANY-BEZKLASOWY, O ODPOR. OGNIOWEJ REI 30

APS - System S.J. Związku Międzygminnego ds. Ekologii w Żywcu

„APS-System” S.J. - to firma specjalistyczna produkująca konstrukcje aluminiowo-szklane dla budownictwa od 1996 roku. Realizuje zadania architektów, inwestorów prywatnych i instytucjonalnych. Doświadczenie zdobyte na wielu budowach oraz wiedza pracowników gwarantują najwyższą jakość wyrobów i pozwalają na kompleksowe wykonywanie powierzonych zadań od projektu poprzez proces produkcji, montaż oraz serwis gwarancyjny i pogwarancyjny. Stosując niezawodne technologie i podzespoły renomowanych producentów europejskich firma wykonuje: okna, drzwi różnego rodzaju (przesuwne, wahadłowe, dymoszczelne, automatyczne, pełno szklane), ogrody zimowe, ścianki działowe, świetliki, konstrukcje ognioodporne czyli fasady, drzwi, okna i ściany wewnętrzne.

Produkcja świetlików jest dla firmy wyzwaniem, wyprodukowano już świetliki o różnych kształtach i funkcjach, a od 2011r firma może pochwalić się produkcją świetlików przeciwpożarowych o klasie odporności ogniowej REI 30. Świetliki produkowane przez APS - System cechują się fachowym wykonaniem, nowoczesnym designem, nowatorskimi rozwiązaniami oraz najwyższą jakością.

WYRÓŻNIENIA OTRZYMALI:

- ArtHaus GmbH Sp. Komandytowa za obiekt: Domy stalowe w technologii ArtHaus K.O.B.
- „KOBNEXT” Sp. z o.o. – Kompleksowe wykonanie robót wykończeniowych w budynku Rotundy Bloku Dydaktyczno – Hotelowego Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej w Częstochowie ul. Sabinowska 62/64;
- APS – System Sp. jawna – Świetlik aluminiowo – szklany – bezklasowy, o odporności ogniowej REI 30.

KOMPLEKSOWE WYKONANIE ROBÓT WYKOŃCZENIOWYCH W BUDYNKU ROTUNDY BLOKU DYDAKTYCZNO- HOTELOWEGO CENTRALNEJ SZKOŁY PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W CZĘSTOCHOWIE

Wykonawca: Firma KOBNEXT Sp. z o.o.

Wiele osób już przyzwyczało się do komfortu posiadania sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, lecz może nie wszyscy do końca zdają sobie sprawę, że wiele codziennych czynności może pociągać za sobą niekorzystne konsekwencje dla środowiska. Dlatego uważam, że naszym obowiązkiem, wynikającym nie tylko ze zobowiązań jakie nakłada na nas Unia Europejska, jest troska o to co nas otacza - nie tylko dla naszej wygody, ale również dla przyszłych pokoleń. Wiele pracy już za nami, dlatego też efekty i korzyści płynące z realizacji tego przedsięwzięcia są coraz bardziej widoczne. Chciałbym w tym miejscu nadmienić, że ta inwestycja to nie tylko kolejne kilometry sieci, ale również miejsca pracy, odnowione nawierzchnie dróg, czy też różnego rodzaju akcje promocyjne o charakterze ekologicznym. Mam nadzieję, że doświadczenia zdobyte w trakcie realizacji tak ogromnego projektu zapoczątkują w przyszłości i pomogą Żywiecczyźnie sprostać kolejnym wyzwaniom, takim jak rewitalizacja rzek oraz Jeziora Żywieckiego, tworzenie wokół nich infrastruktury turystycznej oraz budowa i modernizacja zabezpieczeń przeciwpowodziowych.

INFORMACJA O SZKOLENIACH

ŚIOIB wspiera swoich członków w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych przez dofinansowywanie imprez szkoleniowych. Zasady dofinansowania szkoleń stanowią Załącznik do Regulaminu Komisji Doskonalenia Zawodowego, znajdującego się na stronie internetowej Izby w zakładce: **Działalność statutowa izby - Statut, Kodeks, Regulaminy**. Każdy uczestnik - czynny członek ŚIOIB - może otrzymać dofinansowanie w wysokości nie wyższej niż:

Lp.	Rodzaj szkolenia	Wysokość dofinansowania
1	Konferencja tematyczna - wielodniowa	400 zł/os*
2	Konferencja tematyczna - jednodniowa	160 zł/os*
3	Szkolenie seminaryjne	80 zł/os
4	Wykład	40 zł/os

Dofinansowanie konferencji i warsztatów jest limitowane. Przystępuje: **1 x w roku** - do konferencji wielodniowej, albo **2 x w roku** - do konferencji jednodniowych lub warsztatów.

* nie więcej niż 50% kosztów uczestnictwa
Szczegółowa Informacja o szkoleniach znajduje się na stronie internetowej naszej Izby: www.slk.piib.org.pl w zakładce Seminaria i Konferencje.

VI zawody narciarskie ŚIOIIB

W niedzielę 3 lutego 2013 rozegrano VI zawody narciarstwa alpejskiego w kategorii SLALOM GIGANT, zorganizowane przez Placówkę Terenową ŚIOIIB w Bielsku-Białej. Po raz drugi na miejsce sportowych zmagania wybrano Górę Żar.

Parę dni wcześniej niespodziewane ocieplenie spowodowało gwałtowną odwilż i stopienie znacznych ilości śniegu. Kilkundniowe prognozy też nie wyglądały optymistycznie. Kapryśna pogoda nie zniechęciła wytrwałych, którzy mimo niepewnych warunków narciarskich zjechali w niedzielę do Międzybrodzia Żywieckiego. W nocy z soboty na niedzielę chwycił mróz, a deszcz zamienił się w śnieg, który przywrócił zimową aurę.

Narciarze lubią Górę Żar z trasą narciarską o długości 1600 m, która jest jedną z najdłuższych tras zjazdowych w Beskidach. Trasa biegnie wzdłuż linii kolei linowo-terenowej, uruchomionej w grudniu 2003 roku. Stok jest oświetlony, dzięki

czemu można zjeżdżać do późnych godzin nocnych, a sztucznie naśnieżana trasa bardzo dobrze utrzymana. Z góry roztacza się piękny widok na Jezioro Żywieckie i okolice, która bez względu na porę roku jest niezwykle urokliwa.

W niedzielę 3 lutego 2013 na starcie stawiły się 64 osoby (spośród 76 zgłoszonych): członkowie Izby wraz z członkami rodzin. Zawodom zapewniono profesjonalną obsługę. Bramki rozstawione były na dolnym, stromym odcinku góry. Zawodowi sędziowie czuwali nad przebiegiem sportowej imprezy - pomiar czasu odbywał się elektronicznie, a zawodowy fotograf tworzył dokumentację fotograficzną. Uczestnicy zawodów startowali w sześciu kategoriach. Liczył się czas lepszego z dwóch przejazdów, z uwagi na pogarszające się warunki na trasie.

Przed ogłoszeniem wyników zawodnicy otrzymali w Ośrodku Aktywnego Wypoczynku ŻAR gorący posiłek, po czym nastąpiło uroczyste zakończenie imprezy. Dekoracji zwycięzców dokonał wicepre-

WYNIKI ZAWODÓW

Spośród zawodników – członków ŚIOIIB trzy pierwsze miejsca w poszczególnych kategoriach zdobyły następujące osoby:

W KATEGORII „KOBIECY”:

1. Maria Świerczyńska, 2. Elżbieta Nowicka-Słowik, 3. Elżbieta Zielińska-Kała,

W KAT. „MĘŻCZYŹNI POWYŻEJ 65 LAT”:

1. Zygmunt Binda, 2. Jacek Miśniakiewicz, 3. Adam Stasica,

W KAT. „MĘŻCZYŹNI 45-65 LAT”:

1. Jacek Rakszawski, 2. Maciej Błach, 3. Adam Cieślar,

W KAT. „MĘŻCZYŹNI PONIŻEJ 45 LAT”:

1. Maciej Fidyk, 2. Wojciech Kazek, 3. Marek Kołodziej,

W KAT. „MŁODZIEŻ 15-18 LAT”:

1. Bartłomiej Ziemiński, 2. Maria Błach, 3. Katarzyna Herman,

W KAT. „DZIECI DO LAT 14”:

Jędrzej Miśniakiewicz, Dorota Górecka, Filip Keiper.

Pełna lista zawodników wraz z wynikami i zdjęciami z zawodów znajduje się na stronie internetowej ŚIOIIB: www.slk.piib.org.pl

Jacek Rakszawski I miejsce w kategorii mężczyzn od 45-65 lat

Maciej Fidyk I miejsce w kategorii mężczyzn do 45 lat

Od lewej: M. Kazek, M. Świerczyńska, E. Nowicka-Słowik, J. Kluska, K. Kolonko

Zawodnicy przed startem

Zdobywcy 3 pierwszych miejsc w poszczególnych kategoriach wraz z organizatorami

Zdjęcie grupowe uczestników VI Zawodów Narciarskich na stoku Góry Żar

wodniczący Rady ŚIOIIB Józef Kluska – opiekun Placówki Terenowej w Bielsku-Białej i organizator, wraz z członkiem Rady Januszem Kozulą, także organizatorem zawodów. Sponsorom wręczono pamiątkowe puchary, zawodnikom statuetki i dyplomy, a najmłodszym dyplomy i słodycze. Miłą niespodzianką były nagrody rzeczowe ufundowane przez sponsorów zawodów dla zdobywców trzech pierwszych miejsc w sześciu kategoriach. Organizatorzy podziękowali zawodnikom za wytrwałość, a zawodnicy organizatorom za sprawną po raz kolejny organizację zawodów.

Sponsorami zawodów były firmy: ZPUE Holding Sp. z o.o. oraz Przedsiębiorstwo Produkcyjne BEZPOL Sp. jawna.

Maria Świerczyńska

I Mistrzostwa Polski PIIB w Brydżu Sportowym

Polska Izba Inżynierów Budownictwa w 2012 roku obchodziła swoje 10-lecie. Z tej okazji na Zamku Królewskim w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB, a w izbach okręgowych okolicznościowe uroczystości. Z okazji jubileuszu Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zorganizowała I Mistrzostwa Polski w Brydżu Sportowym dla członków PIIB.

Impreza odbyła się w Szczyrku w Centrum Konferencyjnym Orle Gniazdo w dniach 7-9 grudnia 2012 roku, pod patronatem Prezesa PIIB Andrzeja Rocha Dobruckiego, który również ufundował Puchar Przechodni dla zwycięskiej drużyny. Mistrzostwa rozpoczęto w piątek wieczorem zapoznawczym turniejem par, rozgrywanym na zapis maksymalny. Wzięło w nim udział 12 par, a zwyciężyła para z Podkarpackiej Izby: Roman Opaliński i Jacek Znamirowski.

W ramach mistrzostw rozegrano trzy turnieje, turniej par na zapis maksymalny, turniej par na punkty meczowe oraz główny turniej drużynowy o Puchar Przechodni Prezesa PIIB. Turnieje par przeprowadzone były w systemie barometr, wyniki każdej rundy podawane były na bieżąco.

Udział w mistrzostwach wzięło 17 par. Reprezentowanych było pięć okręgowych izb – dolnośląska, mazowiecka, podkarpacka, śląska i warmińsko-mazurska.

Uroczyste otwarcie mistrzostw odbyło się w sobotę. Uczestników przywitani wiceprzewodniczący Rady ŚOIIB Józef Kluska i przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Mistrzostw Janusz Kozula. Zaprezentowano Puchar Prze-

chodni Prezesa PIIB oraz puchary i nagrody rzeczowe dla zwycięzców w poszczególnych konkurencjach. W kolejnych turniejach zwyciężyli: w turnieju par na zapis maksymalny Tadeusz Dudziak - Tadeusz Szendzielarz ze Śląskiej Izby, a w turnieju par na punkty meczowe Roman Opaliński - Jacek Znamirowski z Podkarpackiej Izby; koledzy Tadeusz Dudziak - Tadeusz Szendzielarz zajęli drugie miejsce.

W głównym turnieju drużynowym o Puchar Prezesa PIIB startowało sześć reprezentacji izb okręgowych. Grano systemem każdy z każdym i na koniec mecz finałowy. Śląska Izba zgłosiła dwie drużyny, reprezentacyjną z Katowic w składzie K.Cios, J.Ujma, T.Dudziak, T.Szendzielarz oraz drużynę z Bielska-Białej w składzie A.Kołodziejczyk, J.Kozula, M.Madej, K.Sałaj.

Mistrzostwo Polski w turnieju drużynowym zdobyła ze znaczną przewagą Podkarpacka Izba w składzie J.Korcowski, J.Madera, R.Opaliński, J.Znamirowski. Funkcję niegrającego kapitana pełnił Zbigniew Detyna – przewodniczący Rady Podkarpackiej OIIB. Drugie i trzecie miejsce zajęły drużyny z Mazowieckiej OIIB. W rywalizacji wewnętrznej Śląskiej OIIB wyższe, czwarte

miejsce zajęła drużyna z Bielska-Białej, drużyna z Katowic zajęła miejsce piąte.

Uroczyste zakończenie mistrzostw z wręczeniem pucharów i nagród odbyło się w niedzielę. Puchar Przechodni i puchary za I miejsca w turniejach wręczyli Józef Kluska, Zbigniew Detyna i Jerzy Kotowski (wiceprzewodniczący Rady Mazowieckiej OIIB).

Prowadzono w ramach Mistrzostw klasyfikację indywidualną długofalową i tu nasza Śląska Izba odniosła dwa sukcesy. Pierwsze miejsce ex aequo zajęli koledzy ze Śląskiej OIIB Tadeusz Dudziak i Tadeusz Szendzielarz (wraz dwoma członkami Mazowieckiej OIIB). W odrębnej klasyfikacji dla uczestników niezrzeszonych w Polskim Związku Brydża Sportowego (amatorzy) pierwsze miejsce zajęli również nasi koledzy Wojciech Janusz i Krzysztof Ciesiński. Zwycięzcy zostali nagrodzeni pucharami.

Turnieje odbywały się w miłej, przyjemnej, a zarazem ostrej, sportowej atmosferze. Za oknami stoki Skrzycznego, piękne widoki, zima w pełni. Koledzy z Podkarpackiej Izby na swojej stronie internetowej napisali: Mistrzostwa Polski rozegrano w bardzo ładnym Szczyrku, który zastaliśmy w zimowej scenerii. Ośrodek Orle Gniazdo jest to duży kompleks hotelowo-gastronomiczny górujący nad Szczyrkami. Niestety ilość rozegranych rozdań pozwoliła nam podziwiać uroki zimowego krajobrazu tylko z okien. Zawody wzorowo prowadził bielszczanin Adrian Bakalarz – sędzia Polskiego Związku Brydża Sportowego.

Uczestnicy Mistrzostw wyjeżdżali ze Szczyrku zadowoleni z nadzieją, że te mistrzostwa będą kontynuowane, bo przecież Puchar Prezesa PIIB jest pucharem przechodnim.

Janusz Kozula

Zwycięzcy w punktacji długofalowej (niezrzeszonych) K. Ciesiński, W. Janusz, obok J. Kluska

Pierwsze miejsce w punktacji długofalowej ex aequo; od lewej: L. Piotrowski, T. Szendzielarz, T. Dudziak, M. Tekien

Drugie miejsce w turnieju drużynowym - Mazowiecka Izba

Uroczyste otwarcie Mistrzostw PIIB w Brydżu Sportowym

Reprezentacja Katowic; stoją od lewej: J. Ujma, T. Szendzielarz, F. Buszka - przewodniczący Rady ŚOIIB, J. Kozula - przewodniczący Kom. Organ., K. Cios, T. Dudziak

Zwycięzcy turnieju drużynowego z Podkarpackiej Izby

III Międzynarodowe Zawody Pływackie „Masters” w Ostrowi Mazowieckiej

W dniu 08.12.2012 r. w Ostrowi Mazowieckiej odbyły się III Międzynarodowe Zawody Pływackie „MASTERS” o Puchar Przewodniczącego Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W zawodach wystartowała również pięcioosobowa reprezentacja Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Organizatorem zawodów była Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Warszawie przy wsparciu Rady Regionalnej Federacji Stowarzyszeń Naukowo – Technicznych NOT w Ostrołęce oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich na Litwie z siedzibą w Wilnie. Zawody objęli patronatem Andrzej Roch Dobrucki – Prezes Polskiej Izby Inżynierów

Drużyna ŚIOIB od lewej Sławomir Kaczorowski, Roman Rejmer, Czesława Bella - kapitan, przewodniczącym MOIB Mieczysław Grodzki, Wiesław Kornicki, Włodzimierz Bosowski

Budownictwa oraz Ewa Mańkiewicz – Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo – Technicznych NOT.

W zawodach wzięło udział 13 reprezentacji z Polski i Litwy, w kategoriach wiekowych A – J (od 25 do 74 lat). W klasyfikacji drużynowej reprezentanci ŚIOIB zajęli drugie miejsce (za drużyną z MOIB) i zdobyli 10 medali: Czesława Bella – 2 złote (25m i 50m - styl klasyczny), Włodzimierz Bosowski – 2 złote (25m i 50m – styl motylkowy), Wiesław Kornicki – 2 złote (25m i 50m – styl dowolny), Sławomir Kaczorowski – 1 złoty (50m – styl dowolny) i 1 srebrny (25m – styl dowolny), Roman Rejmer – 1 złoty (25m – styl klasyczny) oraz złoty medal sztafeta męska 4x25m stylem dowolnym.

Zorganizowane w profesjonalny sposób zawody, odbywające się w przyjaznej atmosferze sportowej rywalizacji, zintegrowały pływaków z Polski i Litwy.

Medaliści (od lewej): Roman Rejmer, Wiesław Kornicki, Sławomir Kaczorowski, Czesława Bella, Włodzimierz Bosowski

Czesława Bella, Wiesław Kornicki

III MISTRZOSTWA BUDOWLANYCH I ARCHITEKTÓW

W dniu 13 kwietnia 2013r. w ramach V Biegu Częstochowskiego pod Patronatem Honorowym: Prezydenta Miasta Częstochowy i Przeora Jasnej Góry odbędą się:

III MISTRZOSTWA BUDOWLANYCH I ARCHITEKTÓW W BIEGU NA DYSTANSIE 10 KM

ORGANIZATORAMI MISTRZOSTW SĄ:

- Stowarzyszenie Klub Ludzi Aktywnych Zabiegani Częstochowa;
- Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Katowicach;
- Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
- Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Częstochowie;
- Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział Częstochowa.

Nad sprawnością przeprowadzenia zawodów czuwać będzie dyrektor biegu Waldemar Borkowski - członek SKLA Zabiegani Częstochowa, ze strony Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach wiceprzewodniczący: Waldemar Szeleper i Dorota Przybyła.

Każdy z zawodników będzie miał chip kontrolny z elektronicznym pomiarem czasu.

Trasa biegu to dwa okrążenia wokół Klasztoru Jasnogórskiego - z różnicą wysokości terenu i w urozmaiconym terenie; trasa jest zawsze bardzo dobrze przygotowana i oznakowana.

Bieg Częstochowski w poprzednim roku ukończyło 771 osób.

Wszyscy uczestnicy którzy ukończą bieg otrzymają pamiątkowy medal i pamiątkowe koszulki startowe.

Więcej informacji można uzyskać w Placówce Terenowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Częstochowie, ul. Kopernika 16/18 p. 17 (tel. 34 3244396), mail: ptczestochowa@slk.piib.org.pl

ZAPRASZAMY DO WZIĘCIA UDZIAŁU W PLANOWANEJ IMPREZIE.

INFORMACJA O REJSIE

W dniach 24 – 31 sierpnia ŚIOIB ponownie organizuje rejs po Adriatyku wzdłuż wybrzeży Chorwacji. W ubiegłym roku płynęliśmy z Zadaru do Splitu, w tym roku będziemy płynąć dalej na południe – ze Splitu do Dubrownika. Ze względu na znaczny dystans do pokonania, niezbędne będzie również płynięcie nocą. Rejs odbywać się będzie na 8 osobowych jachtach typu Bavaria. Jachty posiadają 3 dwuosobowe kajuty (2 osoby śpią w messie), łazienkę i kuchnię.

Wstępny koszt określamy na około 450 euro od osoby. Podana kwota zawiera czarter jachtu, wynajęcie skipera, transit log, nocleg w marinach lub portach, paliwo, podatek turystyczny, wyżywienie. Kwota nie zawiera kosztu dojazdu do Splitu (autokar - około 450 zł w obie strony).

Ze względu na konieczność wcześniejszej rezerwacji jachtu, zgłoszenia przyjmujemy do 31 marca pod adresem biuro@slk.piib.org.pl. Dodatkowe informacje uzyskać można w sekretariacie Izby (tel. 32 255 45 52, 32 608 07 22).

VII ZAGRANICZNY WYJAZD TECHNICZNO – TURYSTYCZNY WŁOCHY – AUSTRIA

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa planuje autokarowy wyjazd zagraniczny w terminie **(08-14) 09.2013r.**

W PROGRAMIE PRZEWDUJE SIĘ ZWIEDZANIE:

FLORENCJA

- konstrukcja Santa Maria del Fiore i Ponte Vecchio oraz inne

RZYM

- Panteon jako przykład nowatorskiego rozwiązania konstrukcyjnego kopuły oraz rozkładu sił w kopule
- Colosseum – jako przykład wykorzystania pierwszych konstrukcji betonowych sklepień i łuków oraz technologia wznoszenia wysokiego obiektu
- Termy – uporządkowany system funkcjonalnych obiektów z wykorzystaniem technicznych sposobów obiegu wody i centralnego ogrzewania
- Akwedukty – konstrukcja, uporządkowany system zasilania i rozprowadzania wody

- Esposizione Universale Roma – nowatorska zabudowa z okresu międzywojennego
- oraz inne objekty

PIZA

- „Krzywa Wieża” – konstrukcja

MEDIOLAN

- Katedra Duomo, Opera La Scala – konstrukcja
- „Ostatnia Wieczera” Leonarda Da Vinci jako nowa technika malarstwa ściennego

SALZBURG

- Starówka jako przykład zabudowy barokowej
- Muzeum lotnictwa – nowatorska konstrukcja obiektów z 2003r.

PONADTO W CENIE POBYTU PRZEWDUJE SIĘ:

- relaks na plaży nad Morzem Liguryjskim
- wszystkie noclegi w komfortowych hotelach
- przejazd luksusowym autokarem

Dokładne dane wraz z kosztem zawierającym: przejazd, zakwaterowanie, bilety wstępu, śniadania, obiadokolacje, ubezpieczenie będą określone w terminie późniejszym i zostaną przedstawione na stronie internetowej ŚIOIB <http://slk.piib.org.pl/> Ewentualne bliższe informacje do uzyskania w placówkach terenowych oraz u realizatora wyjazdu, to jest w Sekretariacie SEP Oddział Częstochowa tel. 34/324 - 46 - 54.

Rehabilitacja kolegów ŚIOIB

A jednak mieli rację

Wyrok sądu potwierdził prawdziwość twierdzeń członków Izby co do prawidłowości wykonanego projektu zadania Stadionu Śląskiego. Ich projekt był dobry i nadawał się do realizacji.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny, po rozpatrzeniu sprawy o ochronę dóbr osobistych autorów projektu zadania widowni Stadionu Śląskiego – SATURN 2005 wydał z dniem 19 lipca 2012 r. wyrok rehabilitujący naszych kolegów. Wyrok stał się prawomocny z dniem 20.09.2012 r.

Sprawa dotyczy pierwotnego projektu zadania widowni Stadionu Śląskiego SATURN 2005, opracowanego na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach w Zakładzie Projektowania i Wdrożeń TB Sp.z o.o. w Katowicach przez mgra inż. Teodora Badora i mgra inż. Janusza Macha - członków ŚIOIB. Projekt został przyjęty przez zamawiającego bez zastrzeżeń.

Rok po katastrofie dachu hali w WPKiW w styczniu 2006 roku, ówczesny Marszałek Sejmiku Śląskiego zlecił wykonanie analizy wpływu obciążenia wiatrem i śniegiem na określoną projektem budowlanym konstrukcją zadania. Ekspertyzę opracował prof. Andrzej Flaga z Politechniki Krakowskiej, stwierdzając w niej m.in., że „projekt zadania Stadionu Śląskiego ma sporo istotnych braków i błędów, które mogą doprowadzić do katastrofy budowlanej tego zadania, gdyby było ono zrealizowane zgodnie z tym projektem”. Wnioski były zredagowane tendencyjnie, z pogwałceniem podstawowych norm etycznych. Prof. A. Flaga w swojej opinii niezasadnie przekroczył zakres postawionego przed ekspertem zadania co miało wpływ na poglądy wyrażone w opinii. Nadto prof. Flaga nie będąc umocowany przez Rektora Politechniki Krakowskiej do występowania w jej imieniu w mediach, prezentował swoje wypowiedzi przedstawiające niezasadne wnioski

z ekspertyzy w Dzienniku Zachodnim, Gazecie Wyborczej oraz w Aktualnościach TVP 3. Wyrażane na forum publicznym pod adresem członków Izby Inżynierów, niekorzystne opinie przez prof. A. Flagę wymusiły skierowanie sprawy na drogę sądową.

Sprawa o ochronę dóbr osobistych projektantów z Zakładu Projektowania i Wdrożeń TB przeciwko Politechnice Krakowskiej trafiła do Sądu Okręgowego w Krakowie, który w swoim prawomocnym wyroku z dnia 19 lipca 2012 r. nakazał Politechnice Krakowskiej przeproszenie ZPiW TB następującymi słowami:

„Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki w Krakowie przeprasza Zakład Projektowania i Wdrożeń TB Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Katowicach w likwidacji za wydaną w październiku 2007 r. opinię, albowiem nie było podstaw do stwierdzenia, iż opiniowany projekt posiada braki i błędy, które mogłyby doprowadzić do katastrofy budowlanej, gdyby był on zrealizowany.”

Sporządzone na potrzeby prowadzonego postępowania sądowego opinie opracowane przez prof. Janusza Kaweckiego z Politechniki Krakowskiej, prof. Jerzego Weselego z Politechniki Śląskiej i Instytutu Techniki Budowlanej a także opinia Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, poddały drugoczącej krytyce ekspertyzę prof. A.Flagi.

Nieetyczne postępowanie prof. A.Flagi zostało także napiętnowane przez Radę i Rzecznika - koordynatora ŚIOIB w piśmie skierowanym do autora ekspertyzy z dnia 30 czerwca 2008r.

Wymiernym finansowo „skutkiem” ekspertyzy prof. A.Flagi było odrzucenie projektu SATURN 2005 i zlecenie opracowania - na koszt podatnika - nowego, znacznie droższego w realizacji projektu zadania.

Niestety jeden z projektantów mgr inż. Teodor Badora już pośmiertnie „doczekał” potwierdzenia prawidłowości sporządzonego projektu. Jako społeczność zawodowa za satysfakcjonujące w niniejszej sprawie możemy uznać orzeczenie Sądu rehabilitujące niesłusznie posądzonych kolegów inżynierów.

Jerzy Dzierżewicz
Janusz Kozuła

POZOSTANĄ
W NASZEJ
PAMIĘCI
Non omnis moriar

Józef Blankenstein
Andrzej Borzdyński
Krystyna Hajdukiewicz
Zbigniew Janoszek
Ryszard Krupa
Andrzej Kubica
Jerzy Lorenc
Antoni Posio
Wacław Seta
Stanisław Wesółowski
Andrzej Wieczorek
Stanisław Zawierucha

Rada Programowa

Roman Karwowski (przewodniczący),
Tadeusz Mika, Dorota Przybyła,
Waldemar Szleper

Zespół redakcyjny

Henryk Anders, Janusz Krasnowski,
Maria Świerczyńska

Biuro Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach

40-026 Katowice ul. Podgórna 4
tel/fax: 32 255 45 52; 32 608 07 22
skrytka pocztowa 1068
www.slk.piib.org.pl
e-mail: biuro.slk@piib.org.pl

Godziny pracy:

poniedziałek, wtorek, środa, piątek
9.00 - 15.00, czwartek 11.00 - 18.00

Obsługa prawna członków Izby:
czwartek od 13.00 do 16.00

Placówka terenowa w Bielsku-Białej

43-300 Bielsko-Biała, ul. 3-go Maja 10,
pokój nr 15
tel: 33 810 04 86; tel/fax: 33 810 04 74
e-mail: ptbielsko@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:

poniedziałek - piątek
od 8.00 do 16.00

Placówka terenowa w Częstochowie

42-200 Częstochowa,
ul. Kopernika 16/18, pokój 17
tel/fax: 34 324 43 96
e-mail: ptczestochowa@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:

poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek
od 8.00 do 16.00
środa od 10.00 do 18.00

Placówka terenowa w Gliwicach

44-100 Gliwice, ul. Dubois 16
pokój, nr 3 i 7
tel/fax: 32 231 13 27
e-mail: ptgliwice@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:

poniedziałek od 15.00 do 18.00
wtorek - piątek od 9.00 do 13.00

Placówka terenowa w Rybniku

44-200 Rybnik,
ul. Jankowicka 23/25 III p.
tel/fax: 32 756 95 55
e-mail: ptrybnik@slk.piib.org.pl

Godziny dyżurów:

wtorek i czwartek od 15.00 do 17.00

Szczegóły o dyżurach członków
Prezydium i Przewodniczących Organów
dostępne są na stronie www.slk.piib.org.pl

Skład komputerowy, projekt, reklama

Creative in Creation
kontakt@creative-in-creation.pl
tel. 797 343 749

Właściciel firmy
Marek Piekarczyk

Firma **Glisini** to firma z wieloletnią tradycją i ugruntowaną pozycją na rynku. W naszej ofercie, poza kompleksowymi usługami budowlanymi, znajdują się wykonywane na dużą skalę **usługi hydroizolacji**.

Stosowana przez nas **innowacyjna technologia uszczelniająco-naprawcza to niezawodna technologia eliminująca wilgoć i skutki jej działania**. Efekt uszczelniający uzyskuje się poprzez reakcję komponentów zawartych w mieszance po ich połączeniu wewnątrz struktury betonu.

Zaoferowana technologia sprowadza się do prostej zmiany kolejności faz reakcji zachodzących w cemencie:

- przeniknąć do starego betonu
- rozpuścić wszystko, co daje się rozpuścić w maksymalnym stopniu
- wypełnić zwolnione przestrzenie wewnątrz betonu
- a następnie stwardnieć w jednorodny monolit.

STUDNIE WODOMIERZOWE

W rezultacie zachodzących reakcji chemicznych powstają trudno rozpuszczalne, nowe elementy, które wypełniają kapilary, pory i mikroszczeliny wiążąc przy tym wolne wapnie i ciecze zawarte w betonach w nierozpuszczalne ciało stałe. Dzięki zastosowaniu opisywanej technologii uzyskujemy beton, który **zawiera 3% makro i 97% mikroporów, co powoduje, że jest bardziej odporny na działanie wody i innych agresywnych cieczy**.

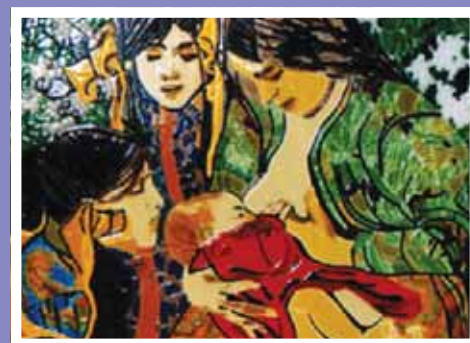
Stosowane przez nas zaprawy mineralne (cementowe) w wielu przypadkach znacznie obniżają koszty realizacji projektów i czasu, gdyż nie wymagają odkopywania, skuwania i naruszania struktur remontowanych powierzchni, a także jakichkolwiek prac zewnętrznych.

Naszymi klientami są m.in. TAURON S.A., Zakłady Azotowe Kędzierzyn Koźle, liczne przedsiębiorstwa wodociągowe, z którymi prowadzimy stałą współpracę w zakresie hydroizolacji studzienek.

Obecnie rozpoczynamy również współpracę z ośrodkami badawczymi Politechniki Śląskiej.

Glisini
Pracownia Szklana Artystycznego

Firma **Glisini** od ponad 20 lat zajmuje się również projektowaniem i wykonywaniem szkła artystycznego. Wykonujemy witraże sakralne, jak również zajmujemy się produkcją szkła przy użyciu technologii stopiania szkła, dzięki czemu uzyskujemy jedynie i niepowtarzalne przeszklenia ścian, drzwi, okien, mebli, obrazy szklane, szkło ozdobne i użytkowe.

Zapraszamy na naszą stronę
www.glasini.pl

Zapraszamy również do kontaktu:
32/348 20 20

Magdalena Piasecka – Dyrektor Generalny,
tel.: 519 197 512, magda@glasini.pl

Zapraszamy do nawiązania kontaktu z siedzibą naszej firmy celem uzyskania szczegółów oferty:

ul. Kościuszki 33, Chorzów, tel.: 32/348 20 20

Marek Piekarczyk – Właściciel, tel.: 601 417 745, marek@glasini.pl

Dyrektor Zarządzający Zbigniew Wójcik tel. : 798 799 480, zibiwojcik@glasini.pl

Zachęcając do zastosowania naszych rozwiązań technologicznych zapraszamy do odwiedzenia naszej strony
www.nowetechnologiebudowlane.pl